

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 33 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cała i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 marca.

Pomiędzy reformami, które w Węgrzech są zamierzone lub przynajmniej pożądane, ważne miejsce zajmuje także przekształcenie Izby magnatów. Niemal od początku ery konstytucyjnej opinia publiczna w Węgrzech upomina się o tę reformę, ale w kołach powołanych do inicjatywy i do działania zdaje się przeważać to niezawodnie zupełnie uzasadnione przekonanie, że reforma Izby magnatów nie jest tak pilną i niezbędną jak wiele innych reform, mianowicie w urządzeniach administracyjnych, i że zatem może być jeszcze do pewnego czasu odroczone. Zachowanie się Izby magnatów, jako równorzędnej z Izbą deputowanych czynnika ustawodawczego, popiera to przekonanie, bo nie było dotąd wypadku, aby magnaci węgierscy udaremniali jakąkolwiek pożyteczną i przez ogół pożądaną ustawę lub uchwałę. Idąc za głosem patriotyzmu i delikatnego zmysłu politycznego, umiała Izba magnatów zawsze pogodzić swoją dążność konserwatywną z potrzebami i życzeniami narodu, stawała zawsze na wysokości swojego zadania i zachowywała sobie ogólną sympatyę i powagę.

Zachodzi jednak inny wzgląd ważny, który nagli do reformy. Węgierska Izba magnatów w dzisiejszym ustroju swoim stała się anachronizmem, bo znikły te dawne urzędy i zasady życia publicznego i społecznego, wśród których ona powstała i organicznie się rozwinęła. W skład węgierskiej Izby magnatów wchodzi biskupi, jako wyraz dawnego kościoła pań-

stwowego, magnaci, jako wyraz dawnych feudalnych urzędów, wreszcie starsi żupani jako wyraz dawnej organizacji municypalnej. Obecnie gdy liberalne zasady zniosły dawne pojęcia o kościele państwowym i o stanowisku społecznym magnatów, a centralna władza państwowa zapanowała nad wybujałym municypalizmem, zachwiana została do gruntu cała podstawa organizacyjna Izby magnatów. Nie jest już ona ani wyrazem panujących zasad i urzędów publicznych i społecznych ani reprezentacją interesów, bo nie obejmuje w sobie czynników, które w skutek zmian powyżej wskazanych weszły w grę, a nawet zajęły najwybitniejsze stanowisko w społecznym życiu politycznym.

Chociaż ciężąca na Izbie magnatów cecha anachronizmu społecznego i politycznego wpada tak żywo w oko, że jej nie zapoznają nawet najpoważniejsi konserwatyści, mimo to reforma zupełna i nagła, któraby się równała zniszczeniu tradycyjnej Izby magnatów i równoczesnemu utworzeniu Izby wyższej, na wzór innych izb tego rodzaju w Europie istniejących, nie ma wielu zwolenników nietylko w kołach konserwatywnych, lecz nawet i liberalnych. Przeważa zdanie, że należy uszanować tradycję i pogodzić z niemi reformę, że nie odrazu, lecz stopniowo wypada zacierać charakter anachronizmu i nadawać Izbie magnatów warunki żywotności społecznej i politycznej. W tym duchu ułożony jest projekt, który pojawił się w ostatnich czasach nie w Izbie samej jako wniosek lecz w broszurze. Zwraca on na siebie powszechną uwagę w Węgrzech, bo autorem jego jest sam wiceprezydent Izby magnatów Szögyeny-Marich. Według tego projektu w skład Izby

magnatów wchodziłoby: biskupi katolicy i grecko-wschodniego obrządku, superintendent kościoła ewangelickiego, biskup unitaryanów, dygnitarze dworscy, arcyksiążęta posiadający dobra w Węgrzech, reprezentanci rodów magnackich (najstarszy z każdej rodziny), ordynaci i członkowie dożywotni, mianowani na wniosek ministerstwa przez monarchę w $\frac{1}{3}$ ogólnej liczby członków Izby. Jakkolwiek sąd wyda węgierski świat polityczny o tym projekcie, w każdym razie nie może mu być odmówionem to znaczenie, że kwestyę reformy Izby magnatów przenosi z dziedziny ogólnikowych uwag, doktryn i życzeń na pole praktyczne.

Lwów, 15 marca.

Od czasu wprowadzenia w życie ustawy z dnia 27 maja 1873 r. Nr. 253. Dz. u. kraj. względem wykupu robocizny, prawa mlewa, mesznego, skopeczyzny, proskurnego i t. p. świadczeń jakoteż danin uiszczanych w naturaliach i pieniądzach, klasztorom, kościołom i plebanom — polegających na osobnych, od dziesięciny niezawisłych tytułach — zgłoszono po koniec grudnia 1881 r. do wykupu 2128 spraw. Z tych załatwiono do końca grudnia 1881 r. ostatecznie 1583 sprawy a 3 sprawy zostają w toku rekursu. Oprócz tego wydano prowizorycznych wyroków 18, odesłano strony do drogi prawa w 21 wypadkach a w 258 wypadkach odstąpiły strony za obopólnym porozumieniem od zgłoszenia. Z końcem więc grudnia 1881 r. pozostało do załatwienia 245 spraw.

Jako wynagrodzenie za wykup prawa mesznego i innych danin przyznano uprawnionym do końca grudnia 1881 r. kapitał w ogólnej kwocie 855.100 zł. 49 ct. w. a.

Sprawy krajowe.

(Gospodarstwo leśne).

II.

(X) Z powiatu Samborskiego donoszą, że lasów materyalowych w ścisłym tego słowa znaczeniu w okolicy nie ma; są tylko lasy opałowe pomniejszane z materyalowymi. Część tych lasów u zamożniejszych właścicieli dla braku regularnego gospodarstwa leśnego i pokupu wcale prawie rabaną nie bywa. Potrzebujący pieniędzy wyrębiają lasy bez jakiegokolwiek planu, stosownie do większego lub mniejszego nieurodzaju plodów rolniczych, a to celem pokrycia niedoborów z gospodarstwa powstałych. Zaledwie ma być jeden lasek niewielki o 150 morgach przestrzeni, w którym ściśle bywa zachowywana kolej 35-letnia, a każdoroczny zrab sagami na opał sprzedawany bywa. Najczęściej praktykuje się sprzedaż lasów na morgi, kupcom żydom, którzy na tej sprzedaży częstokroć 100 prc. zyskują.

Opłakane mają być stosunki co do sprzedaży lasów w powiecie Mościskim, a mianowicie w okolicy Sądowej Wiszni. Piszą ztamtąd: „Pomimo, że okolica tutejsza wcale nie obfituje w lasy wysokopiennie, wyprzedaże tychże wciąż się zdarzają i to w najrozsądniejszy sposób, zawsze jednak pod najgorszymi dla sprzedającego warunkami. Dzieje się to głównie dlatego, że właściciele tutejsi posiadający lasy nie mają żadnego pojęcia o handlu produktami leśnymi, o taksacji pojedynczych pni, o wydajności drzewa w pewnej przestrzeni; a używając do tego rady ludzi najjeździejszych nieuczonych, czasem zaś niesumiennych znawców, narażają się na znaczne straty. Uskuteczniło tu w zeszłym roku sprzedaż lasu na przestrzeni 200 morgów z drzewostanem, w którym znajdują się dość gęsto drzewa smukłe przeciętnej średnicy 24 do 38 cali, za cenę ogólną podobno 50.000 zł. Nie ma zaś wątpliwości, że nabywca przy taniej wysprzedaży drzew tych i drzewa opałowego z owej przestrzeni, wyciągnie co najmniej 200.000 zł. Ta niekorzystna sprzedaż wywarła wpływ na zmniejszenie ceny tutejszych produktów leśnych, na czas kilku lat trwania tej umowy.“

4)

FERYE ALPEJSKIE

WRAŻENIA MIEJSC I LUDZI

PRZEZ

LUCYANA TATOMIRA.

Część trzecia.

II.

Po pogodnej wycieczce do Alpbachu, nastąpiło kilka dni słotnych. Przepędziłem te dni prawdziwie po kąpielowemu, dzieląc czas pomiędzy śniadania, obiady, przechadzki pod parasolem do Rattenbergu i wieczorne pogadanki pod werandą w ogródku w towarzystwie majora i profesora. Gabryela widywałem prawie tylko przy stole, ale i wtedy tak był zajęty baronową i jej córkami, że zaledwie kilka słów z nim mogłem mówić. Nareszcie doczekaliśmy się przecież znowu słońca. Prześliczny, promienny wschód jego zdawał się wróżyć dzień pogodny. Wszystkie, ale około dziewiątej podniosły się mgły napowrót, zasepił się cały widnokrąg i począł rościć drobny deszczyk.

Myślałem, że przyjdzie mi przepędzić cały ranek u siebie i zabrałem się do sortowania i oznaczania moich minerałów, gdy wszedł Gabryel z teką i z parasolem w rękę. — Przychodzę zrobić panu propozycję — rzekł, witając mnie. — Idę do Brandenbergu i pomyślałem sobie, że może i pan zechce zrobić tę wycieczkę.

— Najchętniej — odpowiedziałem — ale boję się, żeby nas deszcz nie przychwycił w drodze.

— Mam nadzieję, że się przetrze, a że

deszczu ulewnego mieć nie będziemy, jestem pewny. Nie mam tu dziś co robić — dodał, podchodząc ku oknu i rzucając smutne spojrzenie na kaplicę — może mi się w tej prześlicznej dolinie nawinie jakie studium.

W tem padły jego oczy na ów wiersz na ścianie, poczerwieniał i wpatrzył się we mnie tak, jakby chciał wyczytać z mojej twarzy, czym nie odgadł tajemnicy jego serca.

— A więc chodźmy — rzekłem, udając, że nie spostrzegam jego zmieszania.

Zapowiedziawszy Kati, że nie będziemy na obiedzie, przeszliśmy drewniany most na Innie za hutniczym zakładem i zdążaliśmy szybkim krokiem drogą, wijącą się pomiędzy grupami rozrzuconych z rzadka drzew, do Kramsach.

Po północnym brzegu Innu, naprzeciw Brixlegg i Rattenbergu, rozszerza się dolina rzeki i tworzy rozleglejszą równinę, po której leżą rozprószone pojedynczo obejska gospodarskie. Nie stanowią one jednej wsi, ale mają wspólne nazwisko Kramsach. W zachodnio-południowej stronie zalega poziom tej równiny olbrzymie usypisko głazów, które powstało w zamierzchłej przeszłości z usunięcia się sąsiednich gór. Składa się ono z wielkich bloków marmuru drobnoziarnistego, szarej i czerwonej barwy, i dostarczało materiału do przyozdobienia wielu kościołów okolicznych, nietylko w Tyrolu, lecz nawet w Bawaryi. Wschodni jego koniec, tworzący rozłożyste wzgórze, porośnięte z rzadka drzewami, pomiędzy którymi bieleje kaplica, zowią Hilaribergel, a u jego podnóża leży huta szklanna, za którą widać okazały dwór Achenrain, a dalej jeszcze fabrykę mosiądzu.

Pominęliśmy rączym krokiem to wszystko i jeszcze wielki skład drzewa, spławianego z rozległych borów brandenberskich ich potokiem, i zostawiając na prawo wioskę Voldepp i przysiółek Moosen z połyskującymi

przed nim jeziorami — szliśmy w górę potokiem brandenberskim w głąb jego doliny, która za Achenrainem poczyna się coraz bardziej zwężać i staje się coraz więcej malowniczą. Potok szumi ubielony pianą w kamienistym łożysku, rozbijając się o sterzące pośrodku głazy, ze wszystkich stron wznoszą się lesiste góry, a u ich podnóża, wśród zielonej kotliny, opasanej wieńcem czarnych borów, jaśnieje kościółek z małym zabudowaniem klasztorne, obok plebania w cieniu kilku drzew owocowych, a dokoła kilka zagród właściańskich.

Kościółek ten z klasztorkiem był tutaj, jak w tylu innych wysokich dolinach tyrolskich, początkiem osadnictwa. W tych czasach, gdy nad modrym Dunajem i nad Renem tworzone pieśń o Niebelungach, powstał tu kościół pod wezwaniem Najśw. Panny, od którego cała ta dziko-romantyczna ustrona otrzymała nazwę *Mariathal*. Rycerz Bertold, z owego możnego rodu Frundsbergów ze Schwatz, zabiwszy swojego stryja i dręczony wyrzutami sumienia, znalazł — jak nieścisłe podanie — uspokojenie i pocieszenie u obrazu Matki Bolesnej, który mu się tutaj w ostępie leśnym objawił, i wzniosłszy na tem miejscu kościół i klasztor, zamknął się w nim i dokonał na pokucie żywota. Podanie uzupełniają współczesne dokumenta, świadczące, że Frundsbergowie założyli w r. 1267 klasztor PP. Dominikanek w Mariathal. Matka ostatniego z Hohenstaunów, Elżbieta, wyszedłszy powtórnie za mąż za Hrabiego Tyrolu, Meinharda, obdarzyła go hojnie, ażeby uprosił łaskę niebios dla swojego syna Konrada, który właśnie podówczas ciągnął ze Szwabii do Włoch, aby odzyskać wydartą sobie dziedziczną koronę Neapolu i Sycylii. Przez pięćset lat z górą wiodły pobożne siostry kontemplacyjny żywot w tej cichej ustronie, strzegąc grobowca familijnego Frundsbergów, aż wreszcie rozporządzeniem cesarza

Józefa II w r. 1782 klasztor ich zamknięto, a przy kościele utworzono kapelanię.

Podczas gdy Gabryel usiadł na odłamku starego muru i szkiecał coś w tece, poszedłem do kościoła. Oprócz pięknych organów i wielkiej płyty z czerwonego marmuru z roku 1640, zamykającej wejście do grobowców Frundsbergów, nie ma tam nic zasługującego na uwagę. W klasztorze mieszka teraz znowu kilka zakonnic, które uczą dziewczątka miejscowe i mają także pensjonarki z odleglejszych okolic.

— Pomimo zarzutu majora, że mało studyjną naturę — rzekł malarz, gdyśmy się zeszli napowrót, zamykając tekę — mogę jednak powiedzieć najszczerzej, że we wszystkich moich widokach nie ma jednego szczegółu, któryby był wprost utworem mojej fantazyi. Uważam to za błąd i czuję w sobie za mało twórczości jeszcze, że nie mam odwagi oderwać się ani na chwilę od niewolniczego naśladowania mojej mistrzyni natury, a wnieść się aż do samoistnego tworzenia, podług jej wzorów.

— Jest to ostatecznym celem artysty — odpowiedziałem — a zdaje mi się, że droga, którą pan idziesz, prowadzi najprościej do tego celu.

— To prawda, ale ta droga jest tak długi! a nie ma pan pojęcia, z jaką niecierpliwością, gorączkową prawie, pragnę zdobyć sobie jak najprędzej tę samoistność, tak w sztuce, jak w życiu, to stanowisko wybitne, odrębne, które dopiero robi człowieka czemś i podnosi go z gminu powszednich, codziennych ludzi, którzy przechodzą przez ten świat nieznanymi za życia i nieznanymi po śmierci!

Tak rozmawiając, przeszliśmy Mariathal i zdążaliśmy powoli do Brandenbergu, drogą prowadzącą dosyć łagodnie stokiem ocienionej gęstym lasem góry. Oko nie miało tu tego zajęcia, co po drodze do Alpbachu.

W lasach północnej części powiatu Gródeckiego sprzedaż drzewa, jak donoszą sprawozdania, ma się odbywać we wzorowym porządku. Stosownie do planu gospodarstwa leśnego, wszelkie inne czynności poprzedza klasyfikacja sekcji przeznaczonych do wycięcia. Po dokonaniu klasyfikacji drzewa znajdujące się w sekcji, drzewo budowlane w miarę obrotu na pniu sprzedawane jest według objętości kubicznej, pozostałe zaś niesprzedane zużywa się na materiał tarty. Drzewo opałowe. rozgatkowane na łupane, krągłe i gałęziowe, ustawia się w stosy metryczne i tak się sprzedaje; po części także na fure, które albo właściciel albo też kupujący sam wyrębuje.

W powiecie Sokalskim tylko lasy należące do klucza Poturzyckiego, a obejmujące kilkanaście tysięcy morgów przestrzeni, są uregulowane i według planu racjonalnego gospodarstwa leśnego prowadzone. Wszystkie zaś inne lasy w tym powiecie są w nieporządku i bywają coraz to więcej karczowane z powodu dobrej gleby na której stoją. Skarb Poturzycki sprzedaje materiały budowlane podług objętości kubicznej w stanie nieoprawnym. Co do drzewa opałowego, 11 maszyn parowych, które są w ruchu w naszej okolicy, i częste gorzelnie są głównymi odbiorcami drzewa opałowego na sagi.

W powiecie Kamioneckim dochód z lasu wysokopiennego osiągany bywa przez sprzedaż wyborowych sztuk albo z całego lasu, albo tam, gdzie gospodarstwo jest starsze, z przestrzeni do wyrębu przypadającej. Zakupują je kupcy lwowskiej lub krystynopolskiej i spławiają Bugiem do Gdańska. Sagi zaś drzewa opałowego, jak dotąd trudny mają obrot i najwyżej po 3 zł. bywają płacone, bez względu na to czy są dębowe czy sosnowe; powodem tego jest, że karczowanie lasów zaopatrzyło już i wciąż zaopatruje konsumentów w znaczne zapasy drzewa opałowego. Ztąd też w lasach, w których istnieje podział na sekcje, sekcje te bywają wyrębiane tylko o tyle, o ile drzewo na własną potrzebę użytkową można, resztę zaś pozostawia się na pniu w tej nadziei, że wartość drzewa opałowego wzrośnie, gdy karczunki ustaną. Sprzedaży drzewa na fure lasy dobrze administrowane unikają, gdyż trudno w takim razie uniknąć nadużyć, a cena takiego drzewa jest nadzwyczaj niska.

W powiecie Brodzkim, a mianowicie w lesistych okolicach okręgu sądowego Łopatyńskiego, dochód z lasów jest bardzo nieznaczny; sag drzewa twardego już gotowy i ustawiony płaci się 2 zł., drzewa miękkiego zaś zaledwo 1 zł. 60 ct. Materiał budowlany także ma mniejszą wartość niż w innych okolicach. To też sprzedaż w lasach tamtejszych odbywa się zwykle bez żadnego systemu; stare doborowe sosny zakupywane bywają i spławiane do Gdańska; dęby bywają rżnięte na bale, wierzchy tak sosnowe jak dębowe rąbią się na sagi i sprzedają do młyna parowego lub do gorzelni okolicznych na opał.

Sprawozdania z powiatów Podolskich, gdzie przestrzenie leśne są bardzo niezna- czne albo nawet żadne, mało co wspominają o tej gałęzi gospodarstwa. W pobliżu Dniestru drzewo bywa zwykle sprzedawane na o-

pał i spławiane w wielkich nieraz ilościach. W Koropeu w powiecie Buczaickim do 4.000 sagów rocznie w ten sposób sprzedają. Właściciel większej posiadłości zwykle swoim kosztem wyrąbać musi sagi i odstawić je do brzegów Dniestru, z kąd je handlarze zabierają. W majątkach więcej oddalonych od Dniestru a mających lasy, drzewo sprzedaje się sekcjami handlarzom, którzy je odstępają właścicielom na sztuki, niezdatne zaś na materiał budowlany wyrębiają na sagi i wywożą do miasteczek okolicznych najętemi furami.

W górach południowo-wschodnich nadmierna obfitość wszelkiego rodzaju lasów, wobec trudności wywozu drzewa dla braku dobrych komunikacji, sprawia, że dochód z lasów jest bardzo mały, a nawet w niektórych okolicach żaden. To też każdy właściciel sprzedaje, co może i jak może, jeżeli tylko kupca znaleźć mu się uda. Niektórzy przedsiębiorcy zagraniczni, zakupiwszy za tanie pieniądze znaczne przestrzenie lasów, pozakładali tartaki parowe, wyrabiają deski i materiał wszelkiego rodzaju, sprzedając je po części w kraju, po części zagranicą, za stokroć jednak stratę tylko ponoszą. I tak między innymi piszą z powiatu Turezańskiego: „Na różne sposoby próbowano w tej okolicy otrzymać przychód z lasu, lecz o ile słyhać, nikt jeszcze nie zarobił, tylko stracił. Teraz stanęły dwa parowe tartaki; wycinają do nich bez porządku lasy, wyrabiają deski i łaty, które jednakże nie mają pokupu i gniją w stosach. Co do zbytu drzewa opałowego, tembardziej nie ma ustalonego porządku, a zbytnia jego obfitość sprawia, że dłuższy czas jeszcze upłynąć musi, nim jak taki ład będzie zaprowadzony w gospodarstwo leśne.“

O uprawie wikliny, przydatnej do wyrobu koszyk i koszyczków, wspominają cztery tylko sprawozdania i to dość pobieżnie. I tak z powiatu Białskiego piszą: „Wikliny nad rzekami Sołą i Wisłą wycinane bywają według trzy lub czteroletniej kolei na płoty i opał stosownie do własnej potrzeby; nadwyżkę zaś sprzedaje się właścicielom okolicznym również na płoty i opał. Właściciele kupują wikliny albo na pół-sażki już wyrąbane, albo sami je wyrębiają i ustawiają. Zdarza się także sprzedaż wikła jednorocznego na koszyki, i grubego na obręcze do Szlaska Pruskiego“. Z powiatu Krakowskiego donoszą, że wikle nad Wisłą bywają cięte i sprzedawane, albo corocznie na kosze i koszyki, albo co trzy lata na faszyn, ogrodzenia i obręcze; w tym ostatnim razie bywają dzielone na poręby. W powiecie Nowotarskim tylko w jednej majątności znajduje się wiklina w większej nieco ilości; sprzedawana bywa albo faszynami na tamy przy Dunaju, albo furami na jarki przy drodze krajowej, albo też hurtownie na koszyki koszykarzom z Węgier. W powiecie Gorlickim, jak powiada sprawozdanie, „jest trochę wiklin nad rzeką Ropą. Do niedawna właściciele używali tych zarosli jedynie na własną potrzebę, na płoty i półkoszki do wozów; dopiero w ostatnich latach niektórzy zaczęli je starannie ochraniać, bo górale od Nowego Targu zaczynają je zakupować na koszyki.“ Z tych kilku wyjątków widocznym jest, że uprawa wierzby koszykar-

skiej, która tam, gdzie ją racjonalnie prowadzi, tak znaczne przynosi właścicielowi korzyści, jest jeszcze u nas zupełnie zaniedbaną.

Rada państwa.

Podajemy mowę posła Rady państwa hr. **Mierosowskiego**, wygłoszoną wśród obrad nad etatem ministerstwa rolnictwa:

Cheąc naprawdę rozwoju i postępu dobrobytu, chcąc szczególnie podźwignąć produkcję rolniczą, trzeba przede wszystkim chronić ją i zasłaniać od klęsk, które są tam ważniejsze i niebezpieczniejsze. im częściej i regularniej się powtarzają. W dziedzinie rolnictwa tem większa jest tego konieczność, że w czasach ostatnich komunikacje w innych krajach bardzo się rozwinęły i staniały, produkcja rolnicza zaś w Ameryce i Australii tak co do bydła, jak co do ziarna tak olbrzymie przybrała rozmiary, iż nasze rolnictwo prawie już współzawodniczyć nie może, zwłaszcza gdy rok w rok trapią je pustoszące powodzie. Wobec tego całkiem naturalne jest życzenie, ażeby użyto wszelkich sposobów ku zapobieżeniu powodziom.

Regulacja rzek, która nam wszystkim reprezentantom kraju naszego z pewnością leży na sercu, którą co rok tutaj poruszaliśmy, a która, choć w tym roku nie podjęliśmy już powtarzanej ustawicznej rezolucji, nie przestanie być przedmiotem starań naszych na innej drodze, sama regulacja rzek nie wystarcza. Może ona co prawda zatamować wody spadające nagle z gór i uchronić od szkód, ale żadną miarą nie może usunąć przyczyn złego. Przyczyną powodzi jest olbrzymia dewastacja lasów na górach. O Skandynawii i półwyspie Iberyjskim mówić nie będę, chociaż i tam wytopienie lasów znacznie już przybrało rozmiary. Ale w południowej Francji, w Szwajcaryi, Włoszech, w austriackich krajach alpejskich, w Dalmacji i Hercegowinie miałem sposobność przekonać się o smutnych następstwach wytopienia lasów w górach.

Lasy przez to, że zimą łagodzą mroz maksymalny, latem upały maksymalne, przez to, że przyciągają do siebie większą ilość opadów atmosferycznych i w podziemnych rezerwoarach swych gromadzą wilgoć, aby ją z wolna oddawać latem strumykami i rzekom, są regulatorem nie tylko klimatu, lecz i wilgoci. Gdzie lasy nikną, natychmiast powstają wielkie zmiany w klimacie; zima staje się ostrzejszą, upały gwałtowniejszymi; w porze dżdżystej, opadające nagle wody sprawiają powodzie, które nie tylko na równinie wyrządzają wielkie spustoszenia, lecz i z gór zmywają całą warstwę ziemi urodzajnej. Gdzie podczas posuchy nie ma ani kropli wody, ani śladu roślinności, tam w porze dżdżystej wielka rzeka się leje i wszystko z sobą unosi, pozostawiając po sobie pustynię.

Szkody ztąd w naszych krajach północnych są tem większe, że klimat ich jest niekorzystniejszy. W krajach południowych słońce rozsądza skały, tak że ziemia uro-

dajna znów ma gdzie osiąść i utworzyć warstwę; ustaliwszy ją, przewyciężyłoby się nieurodzajność gruntu. W naszych ziemnych zaś krajach nie ma na to rady; wyżyny raz pozabawione urodzajnej warstwy pozostają nieurodzajnymi na zawsze; uprawa musi schodzić coraz niżej; ludność musi się zmniejszać w dolinie, bo głód ją dziesiątkuje i popycha w doliny, które nie dają dostatecznego wyżywienia, zwłaszcza gdy rok w rok nawiedzane są powodzią.

Potrzeba więc zwalczać złe skuteczniej niż dotychczas się działo. Nie będę oskarżał samych tylko władz, że nie wszystko się dzieje, co by się dziać powinno. Na obszarze 1,960,127 hektarów lasów mamy w Galicyi inspektorat leśny złożony tylko z 4 osób, od których trudno żądać, aby pełniły służbę w sposób wystarczający. Rzecz więc jasna, że ci urzędnicy, mając wykonywać nadzór nad lasami prywatnymi i nad temi, które należą do ich inspekcji, nie mogą wykonać swemu zadaniu. Skutkiem tego obszar lasów w Galicyi w ostatnich 20 latach zmniejszył się o 60.000 morgów blisko.

Z pewnością tedy wypadałoby zarządzić, aby rząd miał do dyspozycji znaczny personal i dostateczną liczbę organów, by złe zatamować. Ale to nie wystarcza; główny błąd jest w ustawach dotychczasowych. Ustawa leśna nie rozróżnia, czy to las w górach, czy na równinie, a jest w tem różnica bardzo wielka. Na równinie mamy co prawda także grunt absolutnie leśny, ale i bardzo wiele względnie tylko leśnego. Przez uprawienie gruntu względnie leśnego pod ziarno lub przez zamienienie go na łąkę można dobrobytowi społecznemu, wyświadczyć nawet przysługę. Inaczej w górach, gdzie grunt zazwyczaj jest absolutnie leśny, jedynie przydatny do kultury leśnej, a raz spustoszony nie da się już użyć produkcyjnie. Przepisy teraźniejsze ograniczają się na tem, aby obszar wytrzebiony znów zalesić. Może to wystarcza po części dla równiny, w górach nie da się to weale przeprowadzić, albowiem nagie skały są właśnie nieszczęściem gór i całego kraju.

Ustawy dotychczasowe niedość uwzględniają lasy nieetykalne i wszystko, co z niemi się wiąże. Jeśli w interesie dobra publicznego wolno kogo wywłaszczyć, nie wiem, dlaczegooby to względem lasów nie miało się dać zastosować w sposób analogiczny, t. j. że za nieetykalność ich dałoby się właścicielowi wynagrodzenie zupełne albo częściowe, np. przez zwolnienie w podatkach.

Są to sprawy ważne, których uregulowania zwlekać nie trzeba, dobrzeby było nie czekać jutra, lecz dziś wziąć się do rzeczy.

Wiadomo mi, że ministerstwo zwołało ankietę w tej sprawie. Cieszy mnie to i spodziewam się, że wnet dowiemy się o pomyslnych rezultatach narad i że rząd niebawem wnieśnie właściwe projekta do sejmów. Jakkolwiek bowiem niektóre szczegóły tyczą się interesu państwa, kultura krajowa należy do zakresu sejmów i tylko sejmy mogą uchwalić praktyczną i dobrą do zastosowania ustawę leśną.

Nie wnoszę rezolucji żadnej, bo to nie posunęłoby sprawy ani o krok naprzód. Zda- je mi się, że dość zwrócić uwagę rządu i powiedzieć, że zmniejszając się z każdym rokiem produkcyjna siła kraju, powtarzająca się corocznie klęska, wieczne składki pieniężne, pożyczki na zaradzenie nędzy, powinny być wystarczającym motywem, aby rząd poświęcił się sprawie z całą troskliwością i pilnością. I na tem kończę. (*Bravo! z prawiacy*).

Bank Krajowy.

(Ciąg dalszy.)

IV. Bilans i fundusz rezerwy.

§. 64. Rok słoneczny jest rokiem administracyjnym banku. Corocznie dnia 31 grudnia dyrekcja zamyka rachunki i układa bilans i inwentarz majątkowy banku. Zestawienia te, po seisie sprawdzaniu, zaopatrzone podpisem dyrekcji i naczelnego buchaltera Rada nadzorcza przesyła wraz z sprawozdaniem swem Wydziałowi krajowemu, które przedłoży je Sejmowi na najbliższej sesji, celem wydania absolutoryum. Jeśli bank wszedł w życie w ciągu roku słonecznego, natenczas pierwsze zamknięcie rachunków i bilans, tudzież inwentarz majątkowy ułożone będą dopiero z końcem najbliższego roku słonecznego.

§. 65. Nadwyżka przychodów banku, obliczona w myśl postanowień prawa handlowego, obracaną będzie: a) w 70 pr. na pomnożenie zakładowego majątku banku, dopóki tenże nie dojdzie do dwóch milionów zł.; b) w 30 pr. na utworzenie funduszu rezerwowego w celu pokrycia możebnych strat. Fundusz rezerwowo służy zarówno dla oddziału hipotecznego jak i bankowego.

§. 66. Gdy kapitał zakładowy banku dojdzie do dwóch milionów zł., nadwyżka

ehu: z prawej strony zaskania widok góra, z lewej tylko tu i ówdzie zajrzeć można w parów skalisty, którym przemyka się potok. Dokoła zwieszały się mgły, ale silny wiatr wschodni rozrywał je i unosił płatami na zachód razem z kłębami szarych chmur, pomiędzy które przebijał się chwilowo łzawy promień słońca.

Skracaliśmy sobie jednostajną drogę rozmową, w której odsoniłam mi się wkrótce Gabriel do głębi. Artysta do ostatniego włoska na głowie, umysł podniosły, śmiały, choć czasem łamany wątpliwością, serce tklawe, przyjmował on łatwo każde wrażenie, odczuwał silnie i podnosił je w swojej duszy do takiej potęgi, że owdładało całą jego istotę i nie miał siły je ukryć. Był to jeden z tych rzadkich, rzadkich dzisiaj młodzieńców, pełnych wrzących, ale szlachetnych uczuć, których myśli są zawsze na ustach, a serca na dłoni; natura musująca jak szampan, która napróżno sili się stłumić na zewnątrz, co wro i płonie w jej wnętrzu. To też po kilku godzinach tej samotnej przechadzki byliśmy ze sobą jak starzy przyjaciele i otworzył się przedemną tak zupełnie, że mi wynurzył najskrytsze tajemnice swego serca. Gabriel kochał się w młodszej baronównie tak gorącą, idealną, pierwszą miłością szlachetnego młodzieńca, którą rozniecały w płomien ogarniającej całą jego duszę z jednej strony przeszkody, jakie stawał pomiędzy nim a jego ubóstwianą ród i stanowisko społeczne, a z drugiej strony wzajemność dziewczęcia, które znalazłszy w nim pokrewną swojej duszę, zapłonęło ku niemu tą samą miłością bez granic. depeczę w uniesieniu wszystkie względy i niebaczna na żadne przeszkody.

— Nie powinienem być nigdy podnieść oczu na nią! — mówił. — Ujrzałem ją po raz pierwszy przed rokiem tam w tej kaplicy, którą widać z pańskiego okna. Stała przede-

mną jak Beatrice Danta w obrazie Ary Schefera. Nasze dusze i nasze serca zrozumiały się tak prędko i łatwo, choć widywaliśmy się rzadko, że kiedy mi przyszła refleksja, było już zapóźno dla mnie i — dla niej. Nie pozostawało mi nic, jak iść naprzód przebojem — naprzód do zguby, czy do szczęścia! Mógłby mi kto powiedzieć, że wiedząc jaka przepaść nas dzieli, powinienem był poświęcić siebie. To prawda, czułem to i miałem siły na to — ale nie miałem mocy, nie miałem prawa poświęcić jej. Raz — wierz pan, raz w chwili wątpliwości w siebie, w mój talent, w moją przyszłość — postanowiłem uciec, przepaść gdzieś w świecie, wmawiając w siebie, że przeboleje a potem zapomni i będzie szczęśliwą. Chciałem ją jeszcze raz ostatni zobaczyć i podkra- dłem się o zwykłej porze niepostrzeżony do ogródka ich pomieszkania, którego tylna furtka wychodzi na to wzgórze kapliczne.

W altanie siedziała Klaudia, blada, smutna, jak zawsze. Zawiedziona miłość złamała tę dziewczynę, zacięła blask jej oka, zro- biła z niej cień, błakający się pomiędzy żywymi. Zadrzałem ujrawszy ją. Miałoby nad temi obiema siostrami cięższe to straszne fatum? — i ja miałbym być narzędziem w jego rękach, aby złamać i to drugie serce? Przenigdy! Przekląłem chwilę, kiedy mi przyszła ta myśl niekczerna do głowy i rzuciłem się z podwojonym zapałem do pracy.

Młodzieńcze zamiłki i zwiesił smutnie głowę. Wpatrywałem się z głębokim współczuciem w jego piękną twarz, w której grały rozmaite uczucia przemijające się po niej jak chmury po niebie.

— Praca jest lekarstwem na wszystkie cierpienia — zacząłem z trywialnością prawdziwie profesorską, nie mogąc się zdobyć na przedce na żaden oryginalniejszy frazes.

— Nie szukam w niej lekarstwa — za-

wołał prędko, przerywając mi i podnosząc dumnie głowę — bo nie znalazłbym go w niej, gdybym nie miał tej nadziei, tej wiary, że pracą zbuduję most, który przesklepi przepaść, dzielącą mnie od Klementyny. Potrzeba mi imienia i majątku a pracą zdobędą oboje dla niej i dla siebie. Mam talent — wszystko to, co wymalowałem dotąd nie zadowala mnie — czuję, że mogę stworzyć coś lepszego, doskonalszego. Natura martwa nie wystarcza mi, chcę w nią tchnąć życie wyższe, postawić na pierwszym planie ludzi, którymby pejżeż służył tylko za tło. Mam roje pomysłów, ale trzeba mi nowych motywów, nowych farb na palecie, szerszego widnokręgu — trzeba mi zobaczyć więcej świata. Mówiłem już o tem z Klementyną. Moje ostatnie prace przyniosły mi więcej niż się spodziewałem, moje stosunki rodzinne są uporządkowane — mam zamiar pojechać do Włoch, do Rzymu, do Neapolu. — Chciałbym wyjechać, jak najprędzej, a nie mam siły oderwać się od niej i zwlekać od dnia do dnia — zwlekamy oboje, wyznaczając sobie zawsze ostatni termin do jutra i znowu do jutra... dodał z uśmiechem, w którym się malowało całe to szczęście, niepojęte dla tych, którzy go nie doznali, jakim przepelniało go uczucie, że był kochany równie gorąco, jak sam kochał.

Stanęliśmy tymczasem na rozległej wyżynie, zamkniętej z jednej strony przełęczą brandenberską, z drugiej głębokim, przepaścistym wąwozem, w którym wiesza potok. Tuż nad tem urwiskiem leży wioska Brandenberg, złożona z kościoła, kaplicy i kilku zagród, po za nią rozpościerają się naprzód łąki, a dalej zwęża się cała wyżyna w skalisty, pusty, dziki przesmyk, prowadzący do granicy bawarskiej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

coroczna przychodów banku krajowego o ile nie będzie potrzebna na utrzymanie w powyższej wysokości kapitału zakładowego. oddaną będzie do dyspozycji Sejmowi krajowemu.

V. Zarząd i nadzór.

§. 67 Bezpośredni zarząd banku krajowego i zastępowanie tego w obec trzecich osób należy do dyrekcji.

§. 68. Dyrekcja ma siedzibę we Lwowie i składa się z trzech dyrektorów. Wrazie przeszkody w urzędowaniu dyrektora Wydział krajowy zarządza zastępstwo z łona Rady Nadzorczej.

§. 69. Wydział krajowy mianuje dyrektorów na podstawie przedstawienia Rady nadzorczej, a naczelnego buchhaltera i kasyera na podstawie przedstawienia dyrekcji oznaczając zarazem wysokość kaucji służbowej dla obu ostatnich funkcyjaryuszy. Słusunki służbowe dyrektorów określi Wydział krajowy po wysłuchaniu Rady nadzorczej osobnymi normami, które poda do wiadomości Sejmowi krajowemu.

§. 70. Dyrekcji podlegają wszyscy urzędnicy i słudzy banku. Ustanowienia i zmiana etatu następują za uchwałą Wydziału krajowego powziętą na podstawie wniosków Rady nadzorczej. Obsadzenie posad z wyjątkiem naczelnego buchhaltera i kasyera (§. 69) należy do dyrekcji, z zastrzeżeniem zatwierdzenia nominacji urzędników przez Radę nadzorczą.

§. 71. Do ważności uchwał dyrekcji potrzebnym jest komplet trzech dyrektorów, lub urzędujących zastępców i zgoda dwóch uczestników posiedzenia. Dokumenta zobowiązujące zakład muszą być podpisane przez dwóch dyrektorów, albo przez jednego z nich i jednego zastępcę. Przepisy o prokurzystach oraz bliższe szczegóły wewnętrznego toku i rozdziału czynności zawiera regulamin.

§. 72. Rada nadzorcza wykonuje kontrolę nad bankiem krajowym i czuwa nad jego bezpieczeństwem.

§. 73. Do zakresu Rady nadzorczej należy: a) w dziale hipotecznym 1) Potwierdzenie na listach zastawnych, że wydane zostały na podstawie nabytej przez bank a odpowiadającej statutowi wierzytelności hipotecznej (§. 27 lit. g); 2) Rozstrzygnięcie o pożyczkach hipotecznych zakwestyonowanych przez komisarza Wydziału krajowego (§. 7) b) w dziale bankowym; 3) potwierdzenie na obligacjach komunalnych, że wydane zostały na podstawie pożyczki udzielonej gminie lub powiatowi (§. 42.); 4) mianowanie cenzorów (§. 39); 5) oznaczania wysokości zaliczek i procentu przy przyjmowaniu papierów wartościowych w zastaw (§. 44); 6) oznaczanie przedmiotów, które w zastaw będą brane, oraz ustanawianie wysokości procentu i należytości manipulacyjnej w oddziale zastawniczym (§. 48); 7) ustanawianie należytości od depozytów przyjętych przez bank do przechowania; 8) oznaczanie przedmiotów, które obejmować może interes komisowy banku i wydanie osobnych instrukcji dla każdej gałęzi interesu komisowego (§. 57); 9) przyzwolenie od wypadku do wypadku na podejmowanie czynności określonych w §. 3 ustępie B. pod lit. l) tego statutu (§. 58); 10) wydanie instrukcji osobnej, co do interesów z stowarzyszeniami zarobkowymi i gospodarczymi (§. 60) c) w ogólności; 11) wnioski do zmiany regulaminu dla banku krajowego; ewentualnie wydanie regulaminów dla jego filii oraz prowincjonalnych organów pomocniczych i wykonawczych (§. 77); 12) przedstawianie propozycji na posady dyrektorów (§. 69); 13) wnioski do ustanowienia i zmiany etatu oraz zatwierdzenie nominacji urzędników (§. 70); 14) uchwalanie, czy ma być naruszony kapitał funduszu rezerwowego; 15) przekonywanie się o stanie funduszu banku i o prowadzeniu interesów, przeprowadzanie przynajmniej co kwartał szkona kasy i rewizji ksiąg. (D. n.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Sytuacja w Anglii).

Przed dwoma jeszcze tygodniami pogłoski o silnym zachwianiu ministerstwa Gladstone'a znajdowały powszechną wiarę, która zresztą nie była bezpodstawną. Tymczasem gdy najgłośniej rozprawiano o ustąpieniu Gladstone'a, odniósł on nagle w dniu 9 marca stanowcze zwycięstwo nad opozycją, z powodu którego jeden z dzienników czyni następujące uwagi:

Inicytywę do nadania przesileniu stanowczego zwrotu przeciw Gladstonowi, podjął był w Izbie wyższej lord Salisbury, pozyskawszy dostateczne poparcie dla swego wniosku, ażeby wybrać z Izby lordów komisję rozpoznawczą dla zbadania skutków obowiązującego od przeszłego roku bilu irlandzkiego. Uchwała ta w Izbie lordów przyszła do skutku pomimo groźby Gladstone'a, iż postara się w Izbie niższej o rezolucję, która uzna powyższą, wyjątkową komisję za niezgodną z interesami rządu w Irlandyi. Lordowie nie zwracali uwagi na groźbę i przystąpili do wyboru członków komisji, która bezzwłocznie rozpoczęła swoje czynności. Gdy Gladstone zażądał w Izbie niższej nagłośnić i pierwszeństwa dla wniesionej przez siebie rezolucji protestującej, wystąpiło z silną opozycją stronnictwo torysów a przywódcą ich, sir Stafford Northcote, odezwał się z ironią, ażeby rząd udał się z życzeniami swemi do komitetu Izby wyższej, której członkowie są bardzo uprzejmi i zapewne uwzględnią słusne jego życzenia.

Kiedy w samej rzeczy lordowie w końcu przyszedli do przekonania, że sytuacja jest dosyć groźna, ofiarowali rządowi kompromis w tym duchu, iż komisja rozpoznawcza nie będzie się wdawała w czynności trybunału ziemskiego w Irlandyi. Ministerstwo nie przyjął tego ustępstwa, poczytując je za niedostateczne. Gladstone, który w chwili zastraszającego się przesilenia udał się do królowej i przedstawił położenie parlamentarne, powrócił z Windsoru z przekonaniem, że gabinet posiada ciągle jeszcze zaufanie korony. W tem przekonaniu utwierdzony, zwołał Gladstone zgromadzenie liberalnych członków parlamentu do swego mieszkania i tutaj w przemówieniu przekonywawcem udowodnił potrzebę poparcia z ich strony wniosku rządowego. Rezultatem tego kroku było, że Izba niższa uchwaliła większością 133 głosów rezolucję rządową, protestującą przeciw ankiecie lordów. Rezultat taki przekonał Izbę wyższą, iż dopuściła się wielkiego błędu, przyjmując bezwarunkowo wniosek Salisburego. Wezwanie komisji wystosowane do członków Izby i urzędników, ażeby przybyli złożyć ankiecie wyjaśnienie o skutkach bilu irlandzkiego, nie zostało wcale uwzględnione. Prócz tego wszyscy członkowie komisji ze stronnictwa wigów oświadczyli, że występują z komisji.

Nie koniec jednak na tem, gdyż stanowisko zajęte przez Izbę lordów wywołało surową krytykę Izby niższej. Deputowany Labouchère, członek stronnictwa radykalnego, zapowiedział nawet wniosek żądający zupełnego zniesienia Izby wyższej. W ten sposób odniósł Gladstone zupełne zwycięstwo nad Izbą lordów, a prace ankiety pozostaną prawdopodobnie szacownym materiałem, który już nie następcy okazali do dyskusji. Odparcie jednak zamachu jednego, nie jest jeszcze stanowczem — odzywają się organa konserwatywne — gdyż parlament ma jeszcze mnóstwo zawiłych spraw do rozwiązania. Przedewszystkiem przyjdzie na porządek dzienny wniosek rządowy o zamykaniu dyskusji. Z powodu tego projektu panować mają nieporozumienia w łonie samego stronnictwa rządowego, Gladstone zaś nie jest skłonny do dopuszczenia poprawek. Przypuszczają jednakże, że w chwili stanowczej kanclerz zgodzi się na życzenia stronnictwa liberalnego, ażeby zamknięcie dyskusji w Izbie następowo na żądanie większości z dwóch trzecich głosów całej Izby.

Niemniej trudne zadanie ma kanclerz z załatwieniem skandalicznej sprawy Bradlauga, który w dniu 3 marca został ponownie wybrany deputowanym. W tej kwestyi rząd wystąpi z wnioskiem, ażeby wolno było deputowanym zamiast przysięgi składać proste oświadczenie. Tymczasem jednak Izba wyższa uchwaliła już wniosek Redesdala, według którego każdy deputowany wstępując do jednej z Izb parlamentu musi złożyć wyznanie, iż wierzy w Boga wszechmogącego. Ministeryalne organa oskarżają Izby, że więcej mówią, niż pracują. *Daily News* oświadcza naprzykład, że „zapanowała cisza wszędzie z wyjątkiem języków upartych mowców“. W Irlandyi tymczasem trudno się doczekać pokoju i porządku a liga ziemianka pomnaża swoje uzbrojenia, ażeby walkę rozpocząć na nowo. Polityka zagraniczna sprawia rządowi także niemało kłopotów, Karol Dilke zajęty jest sprawą egipską a praca ta pochłania wszystek czas jednego z głównych współpracowników w *Foreign Office*.

KRONIKA

— **J. K. W. ks. Wilhelm Württembergski**, generał broni i głównodowodzący w Galiicy, powrócił dziś rano z podróży inspekcyjnej do Lwowa.

— **JE. p. Namiestnik Alfred hr. Potocki**, wyjechał wczoraj wieczór do Krakowa, żądając jutro powróci do Lwowa.

— **Stacya telegraficzna** z ograniczoną służbą dzienną otwarta została z dniem 14 b. m. w Toustem, koło Grzymałowa, dla powszechnego użytku.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innymi: sprawa wydierżawienia gruntów poleśniczkowskich w Zubrzy i przedłożenie statutu towarzystwa dla usunięcia żebractwa do wiadomości i zatwierdzenia.

— **Narzec nowozałożonego towarzystwa** wzajemnej pomocy samostajnych dro-

bych rękodzielników i przemysłowców dane będzie w najbliższą niedzielę w sali towarzystwa „Gwiazdy“ przy ulicy Franciszkańskiej przedstawienie amatorskie komedijk: *Nowy mizantrop i druciarz* oraz *Odludki i poeta*, przepiecione deklamacją. Bliższe szczegóły podają afisze.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu Ch. E. z kieszeni surduta podczas gry w bilard w kawiarni pod l. 22 ulica teatralna pugilares czarny z kwotą 140 zł., a panu Z. M. za rogatką żółkiewską z wozu podróży kuferek szarego płótnem powleczoney z bielizną i sukniemi męzkimi wartości przeszło 100 zł. — Straż policyjna aresztowała Tomasza Boni z pełnym kosztem różnokolorowych szpagatów i gurt skradzionych p. T. M., Michała Bilewicza ze skradzioną panu J. G. zinnową chustką, a H. Hassczak umykającą ze skradzionymi p. Ch. F. rzeczami. Złożono w policyi znalezionej podczas wczorajszego przedstawienia w teatrze hr. Skarbka parę nowych rękawiczek.

** **O znaczniejszych pożarach** w kraju otrzymaliśmy następujące doniesienia: W gminie Niepołomicach, w powiecie bocheńskim, jak się zdaje skutkiem podpalenia, spłonął wiatrak, oceniony na 1.250 zł. — W Jasionowie, w powiecie kosowskim, spaliła się obora jednego z gospodarzy z 20 sztukami owiec i zapasem konopi. Strata nie była ubezpieczona; przyczyna pożaru niewiadoma. — Na obszarze dworskim w Fitkowie, w powiecie nadwórniańskim, zniszczył pożar wszystkie budynki gospodarskie i zapasy, a nadto zginęło w płomieniach 7 sztuk koni i 66 bydła rogatego. Ogólna strata, w całej tylko części ubezpieczona, wynosi 10.191 zł. Nieostrożność służ folwarcznych była powodem tego nieszczęścia. — W Dąbrowie, w powiecie rzeszowskim, również z powodu nieostrożności parobka, spaliła się stajnia dworska z 29 sztukami bydła rogatego i parą koni. Stratę obliczono na 5 000 zł., a tylko budynek stajenny był asekurowany. — W Przewodowie, w powiecie sokalskim, pogarzało sześciu włościan, których strata nieubezpieczona wynosi 1.130 zł. I w tym wypadku nieostrożność była przyczyną pożogi. — Nareszcie w Kulikowie, w powiecie żółkiewskim spaliły się trzy domy mieszkalne z całym prawie mieniem ich właścicieli. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. We wszystkich powyższych wypadkach pożaru wytoczono dochodzenie karne.

— **Wystawa koni w Praterze.** Dowiadujemy się, że komitet tej wystawy, która odbyć się ma w dniach od 23 do 30 kwietnia, ze wszystkich stron monarchii odbiera rozmaite zapytania, a nawet już zgłoszenia udziału, co dowodzi nader żywego zajęcia, jakie przedsięwzięcie to znajduje w kołach hodowców i miłośników koni. Komitet w ostatnich dniach uchwalił między innymi powołać do grona sędziów wystawy rozmaitych znanych znawców z poza sekiyi. Do oznaczenia siły pociągowej wystawionych koni użyta będzie po raz pierwszy tym razem nowa w Celowcu konstruowana maszyna, która spełnia to zadanie z wielką dokładnością. Blankiety, potrzebne do zgłoszeń i wszelkie inne wydaje sekretaryat VI sekiyi (I *Herrengasse*, 13). Komitet uprasza również o nadsyłanie ofert na dostawę owsa, siana i podściółki dla 250 koni, a to w terminie do 1. kwietnia.

— **Sprawców kradzieży zwłok** lorda Crawforda z grobowców rodzinnych w Dunecthouse nie wysłędzono dotychczas. Dwaj poszlakowani o tę zbrodnię, Tomasz Kirkwood i John Phillip, dla braku dowodów winy już wypuszczeni zostali na wolność.

— **Gazeta Górnoszląska** od lat dziewięciu wychodząca w Bytomiu pod redakcją księdza Fr. Przynicznyńskiego, jak się z listu wydawcy dowiadujemy, upaść może już w najbliższym czasie. Główną tego przyczyną są liczne kary i koszty sądowe, które przez ubiegłe lata doszły do wysokości kilku tysięcy marek, jak również nieprzyjazny naiek na wydawnictwo, a wreszcie także dłuższa choroba szanownego redaktora. Możeby szybka i energiczna pomoc zdołała jeszcze ocalić wydawnictwo, które zawsze wytrwale i wiernie stawało w obronie opuszczanego ludu górno-szląskiego.

— **Ostatnia wyprawa balonowa** angielskich aeronautów pułkownika Brine'a i J. Simmonsa, odbyła dnia 4 b. m. po nad kanał Kaletański, jak wiadomo, nie powiodła się całkiem, gdyż zakończyła się spadnięciem balonu na morze. Przeciwnne wiatry zmusiły aeronautów do przerwania podróży powietrznej i spuszczenia się na morze, na którym, płynąc przy pomocy swoich kamizelek korkowych, wyłowieni zostali przez przejeżdżający parowiec. Jeden ze sprawozdawców londyńskich podaje następujące szczegóły o wyprawie pułkownika Brine'a: Zrazu szło wszystko jak najlepiej. Balon kauczukowy przyjął 3.700 metrów sześć. gazu; żółd, zaopatrzona w żywność i rozmaite przyrządy naukowe, przywiązana została bardzo silnie do sieci balonowej. Nie brakło podróznym także klatki z gołębiami do wysyłania depesz z pod obłoków. O godzinie pół do 12 w południe potwór powietrzny wbił się powoli w górę, żegnany głośniei okrzykami licznych świadków. Wiatr, który przez całe przedpołudnie wiał z siłą 40 do 50 klm. na godzinę, ustał teraz i przez długie czas w okolicy Canterbury, żąd balon wzleciał, widziano go w znacznej wysokości jak-

by przykuty do obłoków. Według obliczenia aeronautów, powinni oni byli po upływie trzech godzin wylądować w Calais, kiedy wszakże o godzinie 1 z południa widziano balon jeszcze na horyzoncie Dowru, mało było nadziei, ażeby im się to powiodło. Pułkownik Brine i p. Simmons z zachwytem opisują cudne obrazy, jakie w czasie w tej podróży rozciągały się pod nimi; widzieli jeziora, morze, kręty i ławice piaszczyste, a wreszcie odbicie swych własnych osób w obłokach, tak ładując wiernie, że aż ich lek zbierał na ten widok. Balon zaczął spadać powoli, kiedy, znajdując się właśnie nad skałą nadbrzezną Shakespear'a w Dowrze, spostrzegli w odległości najwyżej 150 metrów pod sobą mnóstwo ludzi, zgromadzonych na dachach domów, którzy witali ich okrzykami tak donośnemi, że odgłos ich dochodził aż do balonu. Znalazszy się nad kanałem aeronauci usiłowali kilkakrotnie na próżno dostać się w pomysłny prąd powietrza; wiatr teraz pędził balon wprost na morze Północne. Wkrótce też spostrzegli parowiec pocztowy, a poznawszy z kierunku dymu, wyrzuconego z jego komina, że na dole przeżawa wiatr południowo-zachodni, wyrzucili kotwicę, wzięli na siebie kamizelki korkowe, wypuścili gołębie pocztowe i wypuszczać zaczęli gaz z balonu, ażeby się spuścić na morze. Położenie ich, kiedy już znaleźli się na wodzie, co prawda nie było do pozazdroszczenia, do połowy ciała zanurzeni w morzu, mieli nad sobą ciężko owisający balon, który szarpany wiatrem podrywał ich nieustannie do góry. Kapitan parowca jak się zdaje, późno dopiero spostrzegł, że pragnęliby oni dostać się na pokład jego statku; już bowiem był ich minął, kiedy nareszcie zawrócił znowu i na prośbę Simmonsa wyprawił łódź po nich. Na pokładzie parowca powstały nowe trudności, balon bowiem, utraciwszy wentyl, nie mógł być wypróżniony jeszcze na morzu, a tak gaz ulatniając się zeń powoli na pokładzie, zagrażał uduszeniem wszystkim podróznym. Nie pozostało jak przebić nożem powłokę w dwóch miejscach i tym sposobem przyspieszyć wypróżnienie. Aeronauci zresztą nie doznali najmniejszego uszkodzenia.

(r) **Za późno.** Na ostatniej urzędowej recepcyi w pałacu Elizejskim, szanowany i zasłużony p. Chevreul, pomimo dziewięćdziesięciu sześciu lat skończonych, wystąpił jako dziekan profesorów nauk przyrodniczych w Paryżu, aby złożyć uszanowanie prezydentowi republiki. P. Grévy z największą uprzejmością podziękował szanownemu Nestorowi za jego serdeczne życzenia i nie mógł się wstrzymać od powinszowania mu nawzajem tak czerstwego jeszcze zdrowia w tak późnym wieku. „Przepis, któremu winienem tak późny wiek i jakie takie jeszcze siły, odrzekł sędziwy profesor, jest bardzo prosty i najchętniej go panu prezydentowi odkryję. Moją czerstwą starość winien jestem jedynie temu, że przez całe życie nie skosztowałem ani kropli wina.“ „Co to za szkoda, że tak późno dowiaduję się o tem!“ — odpowiedział z melancholijnym uśmiechem p. Grévy.

(r) **Złote bydło.** Z bardzo starannego opracowania dokonanego przez ministerstwo rolnictwa w Paryżu pokazuje się, że samo mleko krowie stanowi produkt, którego wartość roczna przynosi 1.600 milionów franków. Nawóz zbierany w oborach i służący do użyźniania gruntów pod zasiewy obliczany jest na 500 milionów. Dnie pracy, jaką dają woły i krowy, przedstawiają wartość przeszło miliona fr., a nakonec wartość mięsa pochodzącego z rasy rogatej, dochodzi do prawdziwie olśniewającej cyfry.

(r) **Tramwaj elektryczny.** Miniaturowe wagonki, co przez parę ostatnich tygodni wystawy elektrycznej przewoziły ciekawą publiczność od placu Zgody do gmachu wystawy, były, ściśle biorąc, tylko pewnym rodzajem cacka, z którego nie bardzo można było wrzyźć bliki praktyczny użytek. Wkrótce atoli mamy zobaczyć nową i tym razem poważniejszą próbę tej nowej lokomocyi, ale według innej zupełnie metody. Wagon tego nowego tramwaju mieć będzie w sobie baterję elektryczną, która nadać mu będzie ruch automatyczny, kiedy przy owej pierwszej próbie maszyna parowa ustawiona w pałacu przemysłowym dawała siłę pociągową. Ta nowa próba odbywać się będzie na linii ciągnącej się wzdłuż bulwaru St. Germain, na której obecnie krąży kilkanaście wielkich wagonów ciągniętych przez konie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lwowska Izba handlowa.

Sprawozdanie z 2 posiedzenia odbytego dnia 25 lutego 1882 r.

Po zatwierdzeniu protokołu z I posiedzenia z dnia 28 stycznia 1882 r. zawiadania p. prezydent, że komisye stałe: handlowa, przemysłowa, tudzież komisya dla gremium kupieckiego wybrane na I posiedzeniu na rok 1882 ukonstytuowały się i wybrały: komisya handlowa na przewodniczącego wiceprezydenta p. Michała Dymeta, na zastępcę przewodniczącego radnego p. Salomona

Bubera; komisya przemysłowa na przewodniczącego radnego p. Józefa Baczewskiego, na zastępcę przewodniczącego radnego p. Kaliksta Krzyżanowskiego; komisya dla gremium handlowego na przewodniczącego wiceprezydenta p. Michała Dymeta, na zastępcę przewodniczącego radnego p. Stanisława Markiewicza.

Następnie załatwia Izba następujące sprawy bieżące i z komisji, referowane przez ces. radcę p. Bodyńskiego.

Izba bierze do wiadomości reskrypt e. k. Namiestnictwa, według którego wys. e. k. ministerstwo handlu zatwierdziło pod dniem 7 stycznia 1882 r. l. 41179 preliminarz Izby na rok 1882 w kwocie łącznej 9.870 zł. wal. austr.

Izba bierze do wiadomości oświadczenie wys. Prezydium e. k. Namiestnictwa, że Jego Eksc. p. Minister wyznał wyraził Izbie podziękowanie za premie przyznane w latach 1881 i 1882 dla tutejszej e. k. szkoły rysunków i modelowania.

Izba przyjmuje do wiadomości podziękowanie miej. Muzeum przemysłowego we Lwowie za sumę 200 zł. udzieloną w roku 1882 z funduszu Izby na rzecz stałego funduszu Muzeum przemysłowego, który datęk razem z poprzednimi datkami wynosi ogólną kwotę 1600 zł. w. a.

Izba uchwała udzielić krajowej Dyrekcji skarbu opinii swojej co do obowiązku opłaty stemplowej od dwóch nocyonowanych ksiąg kupieckich.

Izba uchwała oświadczyć się za protokolowaniem firm w rejestrach handlowych e. k. sądu obwodowego w Samborze: 1. Henig Schreyer, dla kramarstwa towarami galanteryjnymi w Drohobyczu; 2. Abraham Reiss, dla handlu towarami korzennymi w Drohobyczu; 3. Abraham Aron Lauterbach, dla handlu towarami sukienkami i bławatnami w Drohobyczu; 4. Izrael Kreppel, dla kramarstwa towarami bławatnami w Bolechowiu.

Izba uchwała udzielić e. k. sądowi krajowemu we Lwowie opinii swojej co do kwalifikacji Sindla Ettingera na taksatora sądowego dla ruchomości.

Na zapytanie ces. król. Nadprokuratorzy Państwa, w jaki sposób możnaby najkorzystniej z pierwszej ręki nabyć grubą wełnę krajową dla zakładu domu karnego we Lwowie, uchwała Izba odpowiedzieć, że grubej wełny, produkowanej w kraju tylko przez właścicieli w małych ilościach, nie możnaby zakupić bez pośredników. Jeśliby zatem nie chciało reflektować na wełnę rosyjską lub rumuńską i udać się w tej mierze do e. k. konsulatów dla zasięgnięcia bliższych informacji, to najodpowiedniejszym sposobem zabezpieczenia potrzebnej ilości wełny po umiarkowanych cenach byłoby rozpisanie licytacji.

Izba uchwała przychylić się do wniosku Magistratu m. Lwowa względem przeniesienia targów na bydło rzeźne i przechodowe z poniedziałku na środę, gdyż przez zmianę tę będą mogli producenci i handlarze bydła przeznaczone na wywóz wyładować na dzień targu we Lwowie, co byłoby z wielką korzyścią dla aprowizacji miasta — a niesprzedane bydło czas jeszcze dostawić na targi w Oświęcimiu lub Wiedniu.

Na wniosek radnego p. Pipesa, aby Izba co do reformy ustawy przemysłowej wszechstronnie poruszonej, wypowiedziała swoje zapatrywanie, przedstawił radca p. Bodyński, wyłuszczając przebieg tej sprawy od roku 1868 począwszy aż do tej chwili, niniejsze wnioski komisji przemysłowej, które Izba w zupełności przyjęła. 1. Izba handlowa i przemysłowa, modyfikując swoją uchwałę z roku 1874 (za wolnymi stowarzyszeniami przemysłowymi i bezwarunkowo wolnym zarobkowaniem) oświadcza się za obowiązkiem stowarzyszeniami przemysłowymi. 2. Izba oświadcza się za potrzebą żądania wykazu uzdolnienia fachowego przed rozpoczęciem przemysłu rękodzielniczego. Zarazem uchwała Izba wnieść w tej sprawie petycję do delegacji polskiej w Radzie państwa na ręce delegata Izby i prosić o poparcie powyższych uchwał.

Z powodu, że z zaprowadzeniem niższego portoryum na 5 kilogramowe przesyłki pocztowe, firmy zagraniczne krajowym konsumentom wprost przesyłają różne towary w wielkiej ilości, szczególnie kawę, herbatę i t. p. a tem samem, nie opłacając w naszym państwie wcale żadnych podatków, wiele uszczuplają dochody krajowych kucpów, uchwała Izba na wniosek radnego p. Markiewicza, po poprzednim rozpatrzeniu tej sprawy w komisji handlowej wzmocnionej ekspertami, wnieść petycję do Rady państwa, aby przy rewizji taryfy cłowej postanowiono na kawę przywożoną w przesyłkach do 25 kgr. a na herbatę w przesyłkach niżej 7 kgr. podwyższenie cła o 50 proc. nad cło postanowione za 100 kgr. przy większych przesyłkach.

Na wniosek radnego p. Markiewicza uchwała Izba w obronie miejscowych kucpów odnieść się do wys. e. k. Namiestnictwa, aby bądź też przez ściślejszą kontrolę wpłynęło, iżby towarzystwo spożywcze, kasyna i mezaże wojskowe nie przekraczały swego za-

kresu działania, jak to się dotychczas dzieje i nie sprzedawały towarów także nieczłonkom ze szkoda kucpów, opłacających od swych zarobkowości wysokie podatki państwowe, krajowe i gminne.

Na wniosek naglący radnego p. Sokala uchwała Izba polecić swemu delegatowi do ankiety zwołanej przez wys. ministerstwo handlu dla zmiany taryf kolejowych, aby się starał usilnie o ustanowienie we Lwowie siedziby Zarządu kolei państwowych w naszym kraju.

Izba przyjmuje do wiadomości wniosek komisji handlowej, uznający potrzebę zawiązania gremium kupieckiego we Lwowie na podstawie ustawy przemysłowej, dla którego projekt statutu ułoży komisya prywatnie a następnie poczyni odpowiedni kroki, celem jak najrychlejszego wprowadzenia w życie tej korporacji.

W sprawie poruszonej przez Izby handlowe i przemysłowe w Linciu i Opawie, względem zamierzonego przez wys. Rząd ograniczenia służby pocztowej w niedziele i święta, uchwała Izba wstrzymać się z odnośnym przedstawieniem, dopóki tutejsza e. k. Dyrekcya pocztowa nie będzie wezwana do dania swej opinii, co dotychczas jeszcze nie nastąpiło.

Podanie pp. Słoneckiego i Nowarskiego o poparcie ich starań względem urządzenia żeglugi parowej na Dniestrze przydzielono komisji handlowej.

Odezwał komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego, którą udziela projekt statutu wystaw specjalnych i uprasza o wybór delegatów do ankiety dla rozpatrzenia tego projektu — przekazano komisji przemysłowej.

OSTATNIA POCZTA

Z powodu ostatnich zwycięstw wojsk cesarskich pisze *Wiener Abend-Post*: „Wszystkie dzienniki bez różnicy opinii wyrażają się z radością o świętym czynie wojennym naszych dzielnych żołnierzy w Krywoży. Jest tylko jeden głos pochwały i uznania dla genialnego obmyślenia i przeprowadzenia operacji wojennej, jakoteż dla bohaterkiej wytrwałości i godnego podziwu poświęcenia naszych dzielnych żołnierzy i ich dowódców, którzy rzeczywiście w pokonaniu nadzwyczajnych trudności dokonali prawie nadludzkiej rzeczy i wnieśli znowu wysoko pełną sławy chorągiew czarno-żółta.“

Na innem zaś miejscu pisze ten sam dziennik: „Wzniosła jednomyślność, z jaką cała prasa składa zasłużony hołd uznania dzielnym naszym wojskom za ich bohaterские i powodzeniem uwieńczone usiłowania, napęła wszystkie serca patriotyczne istotną i gorącą radością. Jednomyślność ta nowym jest dowodem, że miłość ojczyzny silniejszą jest u ludów austriackich niż wszystkie narodowe i polityczne spory i że zawsze gdzie idzie o honor i potęgę państwa w całej austro-węgierskiej monarchii, panuje jedno tylko uczucie łączności i niezachwianej miłości dla Cesarza i państwa.“

Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa nowo-wybrany poseł Benoe złożył ślubowanie.

Porządek obrad Izby uległ w ostatniej chwili o tyle zmianie, że zamiast ustawy finansowej na r. 1882 wzięto pod obrady kredytu dodatkowe do różnych pozycji budżetowych.

Pozycję „Administraeya polityczna“ przyjęto bez rozpraw. Krona wetter sprzeciwił się wstawieniu 917 zł. tytułem dodatku osobistego dla zastępcy kierownika policji. Sprawozdawca Claun odpowiedział, że Rada państwa nie jest miejscem dla dyskusji o placach i wynagrodzeniach urzędników; ministerstwo zresztą przedłożyło komisji powody, przemawiające za wstawieniem tej pozycji. Izba po tem wyjaśnieniu uchwała ją, podobnie jak i resztę kredytów dodatkowych do budżetu spraw wewnętrznych, jako też odnośne rezolucje komisji.

Kredyty dodatkowe do budżetu ministerstwa oświaty: „centralne kierownictwo“, subwencję dla wiedeńskiego technologicznego muzeum przemysłowego, jako też kredyty do 10, 11, 13 i 14 pozycji budżetu oświaty (szkoły wyższe) przyjęto bez rozpraw.

Przy pozycji „szkoły średnie“ dep. Reschauer zalecił przyjęcie wyższej szkoły realnej w Elbogen na koszt państwa i wnosi odpowiednią rezolucję. Rada sekcyjny Fiedler odpowiedział, że kilkakrotne prośby gminy Elbogen z uwagi na korzystne warunki mogą być uwzględnione; stanowczego jednak oświadczenia nie może w tej sprawie złożyć.

Izba przyjęła rezolucję Reschauera niemniej bez dyskusji zatwierdziła w trzecim czytaniu dotatkowe kredyty do budżetu mi-

nisterstwa rolnictwa, po czem załatwiła szereg petycji według wniosków komisji budżetowej.

Przyjęto również bez rozpraw w trzecim czytaniu projekta o ulgach w opłatach przy wykreślaniu mniejszych pozycji dłużnych, o uwolnieniu od należności fundacyi ustanowionej z powodu pożaru Ringteatru i o zezwoleniu na dodatki krajowe dla krainińskiego funduszu indemnizacyjnego.

Wniosek dep. Nabergoja o budowanie kolei Rudolfa aż do Tryestu przekazano komisji kolejowej.

Dzisiaj Izba obraduje.

Według *Tremdenblattu* i innych dzienników wiedeńskich prezes gabinetu węgierskiego Tisza konferował d. 13 b. m. przedpołudniem z ministrem obrony krajowej hr. Welsersheimbem, później zaś z ministrem wojny hr. Bylandtem. Popołudniem zaś odbyła się w zamku cesarskim wspólna konferencya ministerjalna pod przewodnictwem Najj. Pana. Do *Budap. Corr.* telegrafują z Wiednia, że na konferencyi tej postanowiono „zwołać delegacje na sesję nadzwyczajną zaraz po Wielkiejnocy: termin zwołania nie mógł być jeszcze ostatecznie oznaczony. Przedłożenie rządowe, które ma być wniesione do delegacji zostanie niebawem wypracowane, kwota zaś, której rząd zamierza zażądać od delegacji, będzie dopiero później oznaczoną.“ Minister-prezydent Tisza odjechał w poniedziałek wieczorem do Pesztu.

Fremdenblatt, potwierdzając doniesienia powyższe, dodaje, że pomimo, iż kredyt ośmiomilionowy nie został jeszcze wyczerpany, jasnym jest jednak, że kwota ta nie wystarczylaby na opędzenie wszystkich wydatków powstałych skutkiem stłumienia powstania. W ciągu lata musiano by w każdym razie odwołać się ponownie do ofiarności delegacji. Ewentualność taka była powszechnie przewidziana: a ogólnem było życzeniem i wymagał tego wszechstronny interes, aby mającym się zwołać wspólnym delegacyom został przedłożony wyczerpujący wykaz wydatków koniecznych dla zupełnej pacyfikacji wzburzonych okęgów. Stać się to jednak mogło dopiero po złamaniu głównych czynników oporu. Dzisiaj gdy powstanie w Krywoży zostało zupełnie stłumione, możemy liczyć z całą pewnością na rychłe uśmierzenie ruchu powstańczego w Hercegowinie, i teraz też da się obliczyć kwota potrzebna na trwałe zapewnienie owocu świętych zwycięstw wojsk naszych. Nie ma wątpliwości, że opinia publiczna z uznaniem powita wiadomość o powziętem przez rząd postanowieniu zwołania delegacji już w przyszłym miesiącu.

Przedwczoraj obradowały komisye: legitymacyjna, przemysłowa i budżetowa:

Komisya legitymacyjna sprawdziła wybory czterech deputowanych; przemysłowa kontynuowała obrady szczegółowe nad nowelą do ustawy przemysłowej, przyczem załatwiła §§. 45 do 50 projektu, zaś komisya budżetowa załatwiła, jak nam wiadomo z wczorajszego telegramu, przedłożenia rządowe o pokryciu nadzwyczajnego kredytu wojskowego i niedoboru na r. 1882.

Z Lublany telegrafują, że tamtejsza rada szkolna krajowa zajmie się wkrótce sprawą rozszerzenia zakresu słoweńskiego języka wykładowego w niższych klasach gimnazjów w Lublanie, Krainburgu i Rudolfsberth, po poprzednim dokładnem zbadaniu tej sprawy.

Izba niższa sejmu węgierskiego przyjęła wczoraj 149 głosami przeciw 95 przedłożenie o podatku od nafty za podstawę do rozpraw szczegółowych.

Wczoraj został otwarty sejm kroacki. Reskrypt królewski wzywa do wysłania deputacji regnikolarnej, złożonej z 4 członków, która wspólnie z równą liczebnie deputacją parlamentu węgierskiego i z przedstawicielami Rieki ma rozpatrzyć sprawę tego miasta i przygotować ją do ustawodawczego traktowania.

Journal de St. Petersburg pisze z okazji rocznicy śmierci Aleksandra II. oraz wstąpienia na tron Aleksandra III: „Daty wszelkich wspomnień historycznych, są chwilami, w których nie ma chęci zatrudniać się sprawami obcymi, a tem mniej przywiązywać do nich wagę, albo się w nie zapuszczać. Rossya myśli w tej chwili o zebraniu sił w celu przeprowadzenia wnioskiej misji, jaką jej powierzyła Opatrzność pod berłem potężnych władców, misji postępu, cywilizacji, rozwoju pokojowego, zgody i wspólnej działalności tak licznych pod berłem monarchji zostających narodów. Każdy rok pokoju musi zwiększać dobrobyt Rossyi, a to przyczynia

się do uzyskania szacunku i poważania, które znów obudzają poczucie spokojnej i świadomej siebie siły. Na tem polega prawdziwa, godna państwa potężnego wielkość. Wielkości tej przestrzegają zawsze władcy Rossyi i ona też jedyną jest rzeczą, o którą się Rossya dziś ubiega.“

Nowosti donoszą, że trzech z pomiędzy skazanych w ostatnim procesie terrorystów podpisali prośby o ulaskawienie.

Według informacji *Golosu* trzystu unitów deportowanych do gubernii charkowskiej i jekaterynosławskiej otrzymało pozwolenie powrotu do Królestwa Polskiego i pozostania nadal w swoim wyznaniu.

Izba deputowanych sejmku pruskiego odroczy się do 1 kwietnia i dopiero 17 kwietnia zbierze się na nowo. Aż do 1 kwietnia ma Izba załatwić wszystkie pozostałe jeszcze budżety, oraz projekt zakupu kilku kolei prywatnych na rzecz państwa i parę innych wniosków. Dalszy ciąg sesji trwać ma od 17 kwietnia do 18 maja, poczem sejm zostanie zamkniętym.

Przedwczoraj sejm pruski obradował w dalszym ciągu nad budżetem ministerstwa wyznań. W ciągu dyskusji dep. Windthorst wzywał rząd do zakończenia walki kościelnej.

W dziennikach berlińskich wypowiadano nieraz zdziwienie z powodu że poseł niemiecki Schlözer pomimo dłuższego swojego pobytu w Rzymie nie otrzymał posłuchania u Papieża, z kąd wysnuwano wniosek, że układy między Berlinem i Watykanem nie są na drodze najlepszej. Otoż wysłannik pruski, jak już donieśliśmy w telegramie, otrzymał posłuchanie w zeszłą niedzielę. Papież oświadczył mu, że gdyby to tylko od niego samego zależało, byłoby już niezawodnie przyszło do porozumienia we wszystkich punktach. *Germania* powtarzając tę depezę pisze: „Posłuchanie p. Schlözera przynajmniej na czas pewien położy kres sensacyjnemu pogłoskom o stosunkach pomiędzy Watykanem i Prusami. Spodziewać się należy, że strony interesowane wezmą sobie do serca słowa papieskie i będą o tem pamiętały. że do układów potrzebną jest dobra wola po obu stronach.“

Dziennik *National* zapewnia, że gabinet Freycineta zamierza zapewnić Anglii i Włochom pewien udział w kontroli finansów tunetańskich.

Gazeta urzędowa londyńska ogłasza pismo królowej do Harecourta, wyrażające podziękowanie narodowi angielskiemu i państwu zagranicznemu, za okazane współczucie z okazji zamachu dnia 2 b. m. i zapewnienie, że do ostatniej chwili życia będzie się starała o honor ojczyzny i szczęście ludu.

Skupeczyna serbska uchwała ustawę gminną i przystępuje do dyskusji nad traktatem żeglugi, oraz nad traktatem handlowym z Anglią.

Według *Morning Post* lord Granville miał zawiadomić prezesa gabinetu francuskiego Freycineta za pośrednictwem ambasadora lorda Lyonsa, że Anglia po wymianie zdań z gabinetami mocarstw zgodziła się na propozycję Niemiec, ażeby w razie potrzeby okupacji Egiptu czynność ta powierzona została wojskom tureckim. *Morning Post* dodaje, że Freycinet niechętnym jest takiemu rozstrzygnięciu kwestyi. Telegramy paryskie dziennika berlińskiego *Post* stanowczo zaprzeczają powyższemu doniesieniu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Bukareszt, 14 marca. Na posiedzeniu Izby rząd przedłożył projekt ustawy w przedmiocie budowy pięciu pomniejszych linii kolei żelaznych, mających połączyć główne linie rumuńskie z istniejącą siecią kolejową.

Petersburg, 14 marca. Wczoraj jako w rocznicę zamordowania cara Aleksandra II odbyło się nabożeństwo żałobne we wszystkich kościołach. Przed południem na nabożeństwach w katedrze św. Piotra i Pawła i w kaplicy ekspiacyjnej byli obecni cesarstwo, którzy w otwartych powozach przejeżdżali przez ulice, tudzież rodzina cesarska. Po południu

na dalszych nabożeństwach odprawianych w tychże kościołach znajdowało się ciało dyplomatyczne, korpus oficerski, urzędnicy i ludność.

Rzym, 14 marca. Wszyscy monarchowie i naczelnicy rządów przesłali telegraficznie królowi powinszowania z powodu uroczystości urodzin. Król w obecności królowej i następcy tronu odbył przegląd wojska. W stolicy i prowincji odbyły się pełne zapału manifestacje na cześć rodziny królewskiej.

Paryż, 14 marca. Najj. Cesarzowa Elżbieta dziś o godzinie 10 przed południem odjechała, pozostawiając liczne dowody Swojej dobroczynności.

Paryż, 14 marca. Na posiedzeniu Izby deputowanych minister skarbu Say wniósł przedłożenie, żądające kredytu 8 milionów fr. na pokrycie kosztów wyprawy tunetańskiej w pierwszym kwartale roku bieżącego.

Minister-rezydent francuski w Tunisie Cambon zajmować się będzie wyłącznie sprawami politycznymi, sprawy zaś handlowe powierzone będą nowemu konsulowi, który otrzyma stopień konsula generalnego.

Tymczasowy kontrolor finansowy w Egipcie Brédif wyjeżdża bezzwłocznie i pełnić będzie swoje funkcje pod zwierzchnictwem konsula generalnego Sienkiewicza.

Konstantynopol, 14go marca. Dokument, wręczony przez Nowikowa w sprawie kosztów wojennych turecko-rosyjskich, nie jest notą dyplomatyczną lecz oświadczeniem, złożonym na piśmie przez ambasadora rosyjskiego na posiedzeniu komisji, zajmującej się uregulowaniem spłaty tych kosztów.

Poselstwo niemieckie pod przewodnictwem ks. Radziwiłła dziś wyjechało.

Wiedeń, 15 marca. (Tel. pryw.) Na wczorajszym posiedzeniu komisji ministeryjalnej nie podniesiono przeciw Bankowi krajowemu dla Galicyi takich trudności, które nie dałyby się usunąć. Sprawa egzekucji politycznej i ulgi w opłatach skarbowych nie natrafiła na zasadniczą opozycję. Natomiast sprzeciwiano się uwolnieniu od podatków w takim rozmiarze, jak tego statut wymaga. W ogóle obrady miały charakter informacyjny tylko, a wyjaśnienia dane przez Marszałka krajowego dr. Zyblikiewicza i dr. Wereszczyńskiego usunęły

pomyślnie podnoszone wątpliwości. Jako główną wątpliwość uważać należy niedostateczną gwarancję, i może pod tym względem okaże się jeszcze potrzeba wywołania dodatkowej uchwały sejmowej.

Marszałek wraca do Lwowa dziś wieczór, lub jutro rano.

Wiedeń, 15 marca. (Tel. pryw.) Tribune dowiaduje się, że wczoraj marszałek dr. Zyblikiewicz konferował z hr. Taaffe w sprawie zwołania Sejmu galicyjskiego. Hr. Taaffe miał przyrzec, że będzie się starał uczynić możebnym zwołanie Sejmu galicyjskiego w maju.

Wiedeń, 15 mara. Według Presse o mobilizacji wojska czarnogórskiego w sferach kompetentnych tutejszych nie wiadomo, ani od reprezentanta austriackiego w Cetynji nie nadeszło żadne podobne doniesienie.

Wiedeń, 15 marca. Wiener Ztg. ogłasza nominację hr. Wolkenstein-Trostburga ambasadorem w Petersburgu.

Berlin, 15 marca. (Tel. pryw.) Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych sejmiku pruskiego, przy obradach nad budżetem wyznań, zabrał głos poseł polski ksiądz Jażdżewski, uskarżając się na komisaryjalny zarząd majątku kościelnego w W. ks. Poznańskim. Mowca zapewnił, że duchowni nie agituja pomiędzy ludnością polską.

Minister wyznań Gossler przyznał, że zarząd biskupi majątku kościelnego był najzupełniej prawidłowy i zasługiwałby na wszelką pochwałę, gdyby tylko duchowni polscy chcieli stwierdzić w praktyce, że pogodzili się z upadkiem państwa polskiego. Są jednak powody do podejrzewania, że Polacy pragną przywrócić państwo z roku 1772. Obowiązkiem jest rządu mieć oczy otwarte i uważnie obserwować narodowe dążenia.

Dep. Windhorst odpowiada, że wywody ministra pozwalałyby przypuszczać, iż idzie tu o kraj zdobyty i że wróg z dobytym mieczem stoi w pobliżu. Cóż w takim razie stanie się z równouprawnieniem konstytucyjnym? — zapytuje mowca.

Berlin, 15 marca. (T. pr.) Berliner Tagblatt donosi, że skazani na śmierć w ostatnim procesie nihilisci zostali ulaskawieni przez zamianę kary na ciężkie roboty.

Kreuztg. pisze, że w miejsce kwestyi Skobeleva powstała teraz

kwestya rosyjska. Stan Rosyji wymaga największej czujności. W Berlinie nie ma z tego powodu żadnych obaw, ponieważ kombinacje europejskie i pod tym względem już oddawna są ułożone.

Nordd. Allg. Ztg. mówi, że pokonanie powstania w Krywoszy jest tryumfem austriackiego systemu prowadzenia wojny.

Petersburg, 15 marca. (Tel. pr.) Wystąpienia Skobeleva w zapewne pozostaną bezkarnymi. Czy Skobelev był w Gieczynie, nie wiadomo. Faktem jest jednak, że w niedzielę był obecnym na chrzcinach W. Ks. Heleny. Zapewniają, że wkrótce powróci do Mińska.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 marca 1882, godzina 2 m. 15. Losy kredytowe 176.—. Węg. akcje kredyt. 308.—. Akcje anglo-aust. 123.25, Akcje banku Union 120.25, Akcje kolei Karola Ludwika 293.75, Akcje kolei północnej 247.75, Akcje kolei południowej 140.50, Akcje kolei Alfeld. 164.50, Akcje kolei Elzbiety 207.50, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167.50, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 158.—, Wiedeńskie losy 126.—, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 93.50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 99.50, Losy regulacji Cissy 109.—, Losy tureckie 23.—, Węgierska renta 118.40, Akcje banku związkowego 113.75, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.20 1/2, Węgierskie losy 116.—, Marka niemiecka —, Usposobienie lepsze.

Wiedeń, 14 marca 1882, godz. 5 min. 40. Akcje kredytowe 309.—, Anglo-Austriackie —, Unionsbank —, Kolej Karola Ludwika 294.25, Południowa —, Renta papierowa 74.90, Galicyjskie listy zastawne 101.70, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 101.75, Losy z r. 1860 —, Napoleondor 9.54. Rubel papier. —, Usposobienie —.

Wiedeń, 15 marca 1882, godz. 10 m. 40. Akcje kredytowe 307.75, Anglo-Austr. 122.50, Akcje banku Union 112.75, Kolej Karola Lud. 293.50, Południowa 141.25, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 9.54. Rubel papierowy —, Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 14 marca Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.— do 12.50 zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.25 do 32.50 zł. Bud-a-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12.— do 12.03 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do 13.12 zł.— Berlin: Pszenica żyta (nawrzes. paźdz.) 218.50 m., żyto — m., spirytus 55.80 m., olej rzepakowy 45.20 m., — Szececin: Pszenica —, rzepak —, Paryż: maki 159 kilogr. 61.25 fr. olej rzepakowy 69.25 fr., spirytus — fr. — Wrocław: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne z dnia 15 marca 1882 o godzinie 7 rano. Barometr 745.2mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2.6°C. Psychrometr wilgotny 2.2°C. Prężność pary 5.1mm. Wilgość 93%. Zachmurzenia 10. Wiatr NW1 Ozon 9. Temperatura powietrza 2.1° R. Barometr idzie do góry Stan barometru nad poziomem morza 771.5mm

Przyjechali do Lwowa. dnia 15 marca 1882

Hotel Europejski Pp. A. de Kownacki z Czernicy. Hr. de la Skala z Huiliczek. Hr. Cetner z Mościsk. A. Walewski z Suchodół. G. Strawinski z Nizborga. A. Lisnerz z Berlina. F. Dulęba z Czortkowa

Hotel George'a Pp. E. Br. Błażowski z Browar. T. Kownacki z Switarzowa. A. Garapich z Zagorza. K. Pilinski z Tarnowca. G. Lukaszewicz z Zdobrowki. S. Majsa z Rudnika.

Hotel Angielski Pp. K. Wysocki z Ostoburza. K. Hipmann z Równego. F. Zubr z Kotuzowa. E. Różycki z Krakowa. I. Hajwas z Zdeszowa.

Hotel Warszawski Pp. F. Kislinger z Wierzbian. S. Dembowski z Leszniowic. W. Mędliski z Bóbrki.

Hotel Krakowski Pp. M. Falkowski z Głuchowa. B. Olszewski z Saruik. B. Mutraj z Londynu.

Pociągi kolejowe. Przychodzą do Lwowa. (Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wiecior (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany). Z Czerniowic: o godz. 9 min. 40 wiecior (pociąg pospieszny); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany) Z Podwoleczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wiecior (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany). Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz wiecior Z Podwoleczysk: (na dworzec w Podzameczu) o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mieszany).

Ochodzą z Lwowa. (Według południka peszteńskiego.)

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w noccy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 35 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany). Do Czerniowic: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w noccy (pociąg mieszany). Do Podwoleczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w noccy (pociąg mieszany). Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wiecior. Do Podwoleczysk: (z dworca w Podzameczu); o godz. 10 min. 39 w noccy (pociąg mieszany); o godz. 12 min 32 po południe (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 14 marca 1882.

Table with columns for 'płaca żądają walutą austr.', 'złr. et.', 'złr. et.'. Sections include: 1. Akcje za sztukę, 2. List. zast. za 100 zł., 3. Listy dłużne za 100 zł., 4. Oblig. za 100 zł., 5. Losy miasta Krakowa, 6. Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 11 marca 1882.

Table with columns for 'płaca żądają', 'złr. et.', 'złr. et.'. Sections include: 1. Dług państwa, 2. Obligacje indemu, 3. Akcje, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 6. Losy.

placa żądają

Table with columns for 'placa żądają', 'złr. et.', 'złr. et.'. Sections include: 1. Dług państwa, 2. Obligacje indemu, 3. Akcje, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 6. Losy.

placa żądają

Table with columns for 'placa żądają', 'złr. et.', 'złr. et.'. Sections include: 1. Dług państwa, 2. Obligacje indemu, 3. Akcje, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 6. Losy, 7. Wexle, Kurs złota, Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

(1791 1—3) **E d i k t.**

B. 8323. Zur Vereinhbringung der Forderung des Herrsch Heimer pr. 232 fl. v. W. f. M. wird die öffentliche Freilbietung der den Erben des Jozef Nowicki gehörigen sub. CNr. 459 in Nadworna gelegenen feinen Tabularkörper bildenden Realität in den Terminen 13. April, 11. Mai u. 9. Juni 1882 jedesmal um 10 Uhr W. M. u. z. erst beim dritten Termine auch unter dem 700 fr. betragenden Schätzungswerte h. g. abgehalten werden.

Kauflustigen haben ein 10% Wadium zu erlegen.

R. f. Bezirksgericht.

Nadworna 20 Jänner 1882.

(1857 1—3) **E d i k t.** Bl. 3574.

Den dem Wohnorte nach unbekanntem Eheleuten Franz und Clementine Kordik wird hiemit bekannt gegeben — es habe gegen sie Mathias Pompan am heutigen die Klage wegen Zahlung von 33 fl. u. 16 fl. angebracht, über welche zur mündlichen Verhandlung im Bagatellverfahren die Tagfahrt auf den 27. März 1882 um 8 Uhr Vormittag hiergerichts festgelegt u. die Klage dem ihnen aufgestellten Kurator Bernhard Stern in Buczac zugeestellt wurde — die Geflagten Eheleute haben daher rechtzeitig einen anderen Bevollmächtigten diejem Gerichte bekanntzugeben oder dem aufgestellten Kurator eine gehörige Information zu ihrer Verteidigung zu verschaffen — widrigenfalls sie die schlechten Folgen sich selbst zu zuschreiben haben werden.

Vom f. f. Bezirksgerichte

Buczacz 11. März 1882.

(1803 1—3) **E d y k t.**

L. 54. C. k. wyższy sąd krajowy Lwowa ski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Lubina Biskupskiego o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności pod l. k. 340 & 341 w Kołomyi na Stanisławowskim przedmieściu położonej, do Kołomyjskiego okręgu sądowego i do tamtejszej gminy podatkowej należącej l. kat. 4414 oznaczonej, składającej się z trójkątnego gruntu w objętości 1220 sążni kwadr. i stojących na nim budynków, a graniczącej na wschód z drogą rządową do Gwoźdźca prowadzącą, na zachód z gruntem Antoniego Maczka, a na północ z koleją żelazną wiodącą do Korszowa; c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go marca 1882 za księgę gruntową uważanym będzie; równie oznajmia się że od tego dnia począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czyby zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wcięcia hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 31 maja 1882, włącznie tem pewnie wniesli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia że prawo zgłosić się mające z księgą tabularnej już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznym jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesione zostało, tudzież, że restytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 10go stycznia 1882.

(1850 1—3) **E d y k t.**

L. 8064. W dniach: 24 marca, 28 kwietnia i 1 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod Nr. kon. 73 sub. rep. 76 w Sądzie w Sadowie położonej, do dłużnika Stefana Bobyk z Sadowy należącej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kred. ziemskiego na zaspokojenie sumy 95 zł. 92 ct. z pn. z tem, iż realność ta na pierwszym

dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wyości 150 zł. a wadium 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisaną i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

B. horodeczany dnia 30 grudnia 1881.

(1853 1—3) **Konkurs.**

L. 533. Celem osadzenia opróżnionej przy sądzie powiatowym w Nowym Targu, ewentualnie przy innym sądzie powiatowym opróżnionej się mogącej posady sądowego powiatowego rozpisuje się konkurs z terminem 14 dniowym

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść poślania do Prezydium sądu obwodowego w Nowym Sączu.

No. y Sącz 11 marca 1882.

(1854 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 393 Jego Exceleńcy Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie Dr. Józef Baron Scheuk mianował na mocy §. 301 p. k. dla drugiej wyżej wymienionej kadencji posi dzeń sądów przysięgłych w roku 1882 przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta c. k. sądu obwodowego Dra Izzydora Paślawskiego Przewodniącym sądu przysięgłych a zastępcami Przewodniczącym radców c. k. sądu krajowego: Aleksandra Prokopowicza, Michała H. f. m. kła, Jana Noire i Juliana Malarkiewicza.

Posiedzenia tej kadencji rozpoczną się w dniu 1 maja 1882 o godzinie 9 przed południem.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego Stanisławów 12go marca 1882.

(1817 1—3) **Obwieszczenie licytacji.**

L. 6035. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Arona Singera 48 zł. 37 et. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie połowa łąki na Prusowie około 3 morgów do dłużnika Tomasza Fułata należca w trzech terminach 24 kwietnia, 24 maja i 27 czerwca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie powiatowym w Miłowie.

Cena wywołania 180 zł.

Wadym 18 zł.

Miłówka dnia 30 grudnia 1881.

(1720 1—3) **E d y k t.**

L. 17197. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Feibischa Kleinmana przeciw Palijowi Iwaniczukowi pto. 100 zł. a. w. z przynależnościami przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod l. k. 111/2 parc. bud. 48 i parc. grunt. 333/2 334/2. 879, 1077/2, 1468/2, 1469/1, 1470/2, 1831, 1832 i 1833 w karnicy położonej, wedle l. wyk. hip. 596 solidarnego dłużnika Palija Iwanicza własnej, dnia 13 kwietnia, 15 maja i 19 czerwca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano pod następującymi warunkami przedsięwzięta zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi 710 zł. w. a. a. a. obęć kupna mający złożyć ma 71 zł jako poręczne w gotówce lub w papierach wartościowych pupilarne bezpieczeństwo mających wedle kursu z ostatniego dnia w Gazecie Lwowskiej notowanego.

2. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej takiej sprzedana zostanie. Dla niewiadomych sądowi wierzycieli, jakoteż i tych, którzyby na sprzedaż się mającej realności dłużniejszej po dniu 12 listopada 1881 jako dniu wystawienia wyciąga hipotecznego jakie prawa rzeczowe uzyskali, wczesniej dla tych, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie adwokata dra Rascha w Kołomyi Blizsze warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze

Kołomyja dnia 14 grudnia 1881.

(1794 1—3) **E d y k t.**

L. 1732. C. k. sąd powiatowy w Sadowej Wiszni zawiadamia, że Ksenka Hrycak na dniu 20 sierpnia 1871 i Mateusz Hrycak na dniu 11 maja 1879 w Twardy zmarli, a do spadku po nich Halka Hrycak wedle następstwa prawnego jest powołana. Gdy miejsce obecnego pobytu Halki Hrycakowej jest niewiadomem, przeto wzywa się ją, aby się w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia edyktu do tutejszego sądu zgłosiła i deklarację do spadku wnieśli, w przeciwnym razie pertraktacja spadkowa z oświadczającym się do spadku i z Wojciechem Hrycakiem ustanowionym dla niej kuratorem przeprowadzona zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Sądowa Wisznia dnia 28 marca 1880.

(1788 1—3) **E d y k t.**

L. 6787. C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 250 zł. względnie pozostałej reszty z pn. odbędzie się na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie na dniu 17 kwietnia 1882 o godzinie 11 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. k. 5 w Łazach położonej wykazem hipotecznym l. 5

objętej a do nieobjętej masy spadkowej Antoniego i Dobranowskiego należącej, nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane będą z osobną pierwę połowa południowa gruntów, której cena wywołania 500 zł., a potem połowa północna, której cena wywołania 700 zł. Wadium wynosi 10 procent ceny wywołania.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i plan podziału przejrzeć można w registraturze sądowej.

Bochnia dnia 11 stycznia 1882.

(1838 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 905. Uchwała c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 8 lutego 1882 l. 1155 uznano Hrycia Jaworskiego gospodarza w Sosnicy za marnotrawcę.

Ustanowiamy więc dla niego kuratora w osobie jego teścia Senka Kulczyckiego z Sosnicy.

C. k. sąd powiatowy

Radymno 1 marca 1882

(1823 1—3) **E d y k t.**

L. 6030. C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza niniejszym, iż celem zaspokojenia pretensyi Bernarda Dr. Niechego w ilości 115 zł. 87 1/2 et. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod Nr. 11 w Lipowej położonej Anny lo Caputa 20. Jakóbowej własnej, wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla gminy katastralnej Lipowy l. 3 objętej a mianowicie w trzech terminach t. j. dnia 5 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 820 zł. wadium wynosi 82 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej

C. k. sąd powiatowy

Żywiec dnia 28 stycznia 1882.

(1775 1—3) **E d y k t.**

L. 4191. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia reszty sum 76 i 100 zł. wa. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 40 w Pogwizdowie położonej, dłużnika Kaspra Babicza własnej, ciała tabularne mającej a na 1151 zł. 46 et. wa. oszacowanej w jednym terminie, a to dnia 12 kwietnia 1882 r. każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie powiatowym

C. k. sąd powiatowy

Wiśnicz dnia 28 grudnia 1881.

(1774 1—3) **E d y k t.**

L. 4190. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 216 zł. 84 et. wa. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 32 i 19 w Lipnicy murowanej położonych, dłużników Franciszka i Magdaleny Kuców własnych, ciała tabularne mających a na 450 zł. oszacowanych w jednym terminie a to dnia 12 kwietnia 1882 r. każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie powiatowym.

Wadium dla każdej z tych realności wynosi 22 zł. 50 et. wa.

C. k. sąd powiatowy

Wiśnicz dnia 28 grudnia 1881.

(1779 1—3) **E d y k t.**

L. 761. Sąd obwodowy odbędzie dnia 28 czerwca i 2 sierpnia 1882 o godzinie 10 rano sprzedaż realności Nr. 92 w Nowym Sączu, na 16400 zł. oszacowanej, nie poniżej ceny szacunkowej, wadium 1640 zł. wa., warunki, oszacowanie i ekstrakt hipoteczny w registraturze. Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony termin na 2 sierpnia 1882 o godzinie 4 popołudniu, o czym się wszystkich tych wierzycieli, którzy po 28 maja 1881 na hipotekę realności pod Nr. 92 w Now. Sączu weszli, lub którymi niniejsza lub przyszła uchwały niedoręczono zostały, przez kuratora adw. Dr. Żelechowskiego ze substytucją Dr. Zielińskiego zawiadamia.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz 11 lutego 1882.

(1822 1—3) **E d y k t.**

L. 445. W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Onufremu Pirożkowi pto. 135 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 12go kwietnia, 22go maja i 26go czerwca 1882 o godz. 9 rano przymusowa licytacja dłużniczej realności pod Nr. k. 185 w Uhnowie z tem, że realność ta na 2 pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na 3eim także niżej takiej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 630 zł.

Wadium wynosi 63 zł.

Resztę warunków jest do przejrzania w tutejszo sądowej registraturze.

Uhnów dnia 14 lutego 1882.

(1821 1—3) **E d y k t.**

L. 447. W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzywił. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi i Anastazyi Bączewskim pto. 126 zł. 84 et. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 12go kwietnia, 22go maja i 26go czerwca 1882 o godz. 9 rano przymusowa licytacja dłużniczej realności pod Nr. 44 w Uhnowie

położonej z tem, iż realność ta na 2 pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na 3eim także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 605 złr.

Wadium wynosi 60 złr.

Reszta warunków jest do przejrzania w tutejszosądowej registraturze.

Uhnów dnia 14go lutego 1882.

(1741 1—3) **E d y k t.**

L. 5528. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Niementowskiego, że w skutek pozwu wekslowego p. Jakóba Singera kupca w Krakowie sub. praes. 9 lutego 1882 L. 3603 wniesionego, wydano t. uchwałę z dnia 10 lutego 1882 L. 3603 nakaz zapłaty sumy 300 złr. w. a. z. pn, który doręczony został ustanowionemu dla niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Niementowskiego kuratowi adwokatowi Drowi Schönowi w Krakowie z substytucją adwokata Dra L. o.

Kraków 4 marca 1882

(1839 1—3) **E d y k t.**

L. 4562. C. k. Sąd powiatowy w Sadowej Wiszni wiadomo czyni, że na dniu 12go Sierpnia 1873 zmarł w Podliskach Iwan Boczuła z pozostawieniem kodycylnego rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy spadkobiercą wedle następstwa prawnego także Hryńko Boczuła jest, a miejsce pobytu jego Sądowi jest niewiadomem, przeto wzywa się go, by się w przeciągu roku od dnia ogłoszenia w tutejszym sądzie zgłosił i oświadczenie do spadku złożył, w przeciwnym razie pertraktacja spadkowa z tymi, co się do spadku oświadczyli i z kuratorem dla niego ustanowionym Antonim Karolusem przeprowadzona zostanie.

S. Wisznia dnia 10 marca 1882.

(1785 1—3) **E d y k t.**

L. 13057. C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Rzeszowie w sprawie egzekucyjnej Salomona Dąba przeciw Jędrzejowi Skotnickiemu o 191 złr. na koszt i niebezpieczeństwo Sebastjana Jasiewicza rozpisuje relicytację realności pod Nr. 27 sub. rep. 68 w Słocinie na dniu 24 czerwca 1874 przymusowo sprzedanej, w jednym terminie dnia 19 maja 1882 o godzinie 10 rano, z tem dołożeniem, iż na tym terminie realność powyższa i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania 4273 złr. 59 et.

Wadium 427 złr. w gotówce.

Resztę warunków relicytacji przejrzeć można w Sądzie.

Rzeszów 6 grudnia 1881.

(1763 1—3) **E d y k t.**

L. 9540 C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszym edyktem do powszechnej wiadomości, że uchwałą z dnia 4 marca 1882 l. 9540 dozwolono na żądanie ak. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie publiczną przymusową relicytację realności pod l. 602 3/4 we Lwowie położonej, w jednym terminie 23 maja 1882 o godzinie 10 przed południem, tutejszym c. k. sądzie odbyć się mającą, z tem że przy powyższym terminie rzeczona realność nawet poniżej ceny szacunkowej 3830 zł. w. a. za jakąbydż cenę sprzedaną zostanie.

Jako wadium ustanowiono 383 zł. w. a.

Ekstrakt tabularny i warunki pod któremi ta realność sprzedana być ma, mogą być przejrane w tutejszosądowej registraturze, zaś co do podatków odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego.

Lwów dnia 4 marca 1882.

(1819 1—3) **E d y k t.**

L. 126 C. k. Sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 13 kwietnia 23 maja i 27 czerwca 1882 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjną licytację realności pod l. 50 i 94 w Radymnie położonych nie stanowiących ciała hipotecznego dłużników Antoniego i Maryanny Wrzecionkiewiczów własnych na rzecz Julii Popkiewiczowej w celu wydobycia wierzytelności 500 zł. w. a. z. pn. Cena wywołania 820 zł.

Wadium 82 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Radymno dnia 25 lutego 1882.

(1848) **Ogłoszenie.**

L. 658 Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego reskryptem z dnia 8 marca 1882 l. 1664 zamianował na III kadencję w roku 1882 Przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie Przełożonego c. k. sądu krajowego karnego Aleksandra Kaweckiego, a zastępcami Przewodniczącego c. k. Radców: Michała Nowaka, Piotra Smolarskiego, Jana Leichamscheidera, Karola Ebuera i Eliasza Haleczkę.

Co niniejszem podaje się w myśl §. 301 ustawy z dnia 23 maja 1873 do wiadomości z nadmienieniem, że III kadencja sądów przysięgłych rozpocznie się posiedzeniem 1 maja 1882 o 9 godzinie rano w gmachu sądowym przy ul. św. Michała w sali na I piętrze.

Prezydium c. k. sądu krajowego

Kraków dnia 12 marca 1882.

(1736 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 16373. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Schaję Dembit zera jako z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż dla niego celem doręczenia uchwały w sprawie tabularnej majątności Dobrucowa, Glinik i Roztoki równocześnie do l. 16373/81 zapadłej, kurator w osobie p. adwokata Dr. Busia, zaś tegoż zastępcą p. adw. Dr. Brzeski ustanowiony został.

W Tarnowie dnia 19. stycznia 1882.

(1804 2-3) **E d y k t.**

L. 86. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa tych, którzyby do pretensyi w stanie biernym realności pod Nr. 76 3/4 Dom. 35 f. 18 n. 4 on. do L. 3517/809 na rzecz Jakóba Cwinarzkiego zaintabulowanej z mocy ugody z dnia 29 kwietnia 1808, którą Jan Cwinarzki uniwersalny testamentowy spadkobierca po ojcu Tadeuszu Cwinarzskim zobowiązał się nieobecnym braciom przez kuratora Piotra Pawłowich działającym, a mianowicie Jakóbowi Cwinarzskiemu tytułem spadku ojczyściego albo legowany grunt do szpitalu Sgo. Łazarza należący w naturze oddać albo podług wyboru legataryusza sumę 1000 zfr. z procentami prawnymi od 22go października 1806 z. zapłacić, jakie prawa sobie rościli aby takowe przed upływem dnia 15 lutego 1883 roku do tutejszego c. k. Sądu krajowego zgłosili, gdyż inaczej umorzenie i wykreślenie pomienionej pozycyi Dom. 35 pag. n. 4 on i jej wykreślenie z realności pod l. 76 3/4 dozwolone zostanie.

Lwów dnia 28go. stycznia 1882.

(1770 2-3) **E d y k t.**

L. 1823. Ck. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 130 zfr. 97 ct. wa. zpn. na rzecz Tarnopolskiej filii Banku hipotecznego odbędzie się dnim 26 kwietnia 1882 i dnia 26 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż 3/8 części realności dłużnika Berla Keiles dom V. pag. 189 num. 7 haer. własnych p d l. 811 w Tarnopolu położonych.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 950 zfr. 88 1/16 ct. wa.

Wadyum 96 zfr. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego to jest którzyby po 2 lutego 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem zezwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata Dr. Mantla a p. adw. Dr. Axelrada zastępcą tegoż.

Tarnopol dnia 28 lutego 1882.

(1767 2-3) **E d y k t.**

Ogłoszenie konkursu.

C. k. okręgowa Rada szkolna Jasielska rozpisuje konkurs na następujące posady nauczycielskie.

1) W szkole czteroklasowej etatowej w Korczynnie posada starszego nauczyciela z płacą roczną 450 zł.

2) w szkole 4 klasowej etat. w Dukli posada starszego nauczyciela z roczną płacą 450 zł.

3) w klasach 1 klasowych etatowych z płacą 300 zł i wolnem pomieszkaniem: a) w Kozłówkę, b) w Lubli, c) w Pstrągówce, d) w Święcicach, e) w Szufnarowej, f) w Trzcianicy, g) w Iwoniczu, h) w Mysewoy, i) w Równem, k) w Zręcinie, l) w Osieku.

Podania wszelkimi z dokumentami służbowymi i wykazem poprzedniej służby należy wnieść przez dotyczącą okręgową Radę szkolną do Jasielskiej Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do dnia 20 kwietnia b. r.

Prośby po terminie wniesione lub należycie nieudokumentowane wprost zaracane będą.

Jasło dnia 4 marca 1882.

(1799 2-3) **E d y k t.**

L. 9440. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Jackowi i Maryi Terów pto 84 zł. 24 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. 41 rep. 27 w Jabłonce wyższej położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach re iność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł. Reszta warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 31 grudnia 1881.

(1800 2-3) **E d y k t.**

L. 9441. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie resztującej pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Dmytrowi Terów pto 93 zł. 76 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1882, każdym razem o 9 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 32 rep. 183 w Jabłonce wyższej z tem, iż na

pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 31 grudnia 1881.

(1624 2-3) **Konkurs.**

L. 1841. Przy sądzie obwodowym i delegowanym miejskim w Wadowicach ma być obsadzoną posada lekarza więziennego za wynagrodzeniem w kwocie 200 zł. i dodatkiem w kwocie 50 zł. rocznie za pełnienie czynności chirurgicznych.

Podania o powyższą posadę mają być wnoszonemi do Prezydium sądu krajowego wyższego w Krakowie w dniach czterdnastu, co do kandydatów zostających w służbie publicznej, za pośrednictwem władzy bezpośrednio przełożonej.

Prezydium Sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 3 marca 1882.

(1202 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 8971. Złoczowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem niewiadomego posiadacza wekslu z daty Brody 22 marca 1868 na 600 rubli depoz. opiewającego w półtora miesiąca od daty płatnego na zlecenie Gittli Weinstein przez J. Leibkinda wystawionego, przez Chaję Katzenellenbogen akceptowanego i na imię S. Süssermana żyrowanego, ażeby w przeciągu 45 dni takowy c. k. sądowi obwodowemu w Złoczowie, albo przedłożył, albo w tymże sądzie swoje zarzuty odnośnie w tym samym terminie wniosł, gdyż w razie przeciwnym weksel ten za amortyzowany uznany zostanie.

Złoczów dnia 26 listopada 1881.

(1789 2-3) **E d y k t.**

L. 1866. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez Abrahama Mittelmann przeciw Janowi Lalka kwoty 36 zł. a. w. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 295 w Gródku w trzech terminach a mianowicie dnia 30 marca, dnia 20 kwietnia i dnia 11 maja 1882, na pierwszych dwu terminach wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś poniżej tejże.

Cena wywołania 50 zł., wadyum 10 zł. a. w.

C. k. Sąd powiatowy. Gródek dnia 26 lutego 1882.

(1802 2-3) **E d y k t.**

L. 6084. Na dniu 28 marca, na dniu 18 kwietnia i na dniu 23 maja 1882, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się tu w sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 66 w Holeszowie c. k. Starestwa Żydaczowskiego położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a dłużnika Onufrego Pastuch własnej, celem wydobycia przez Stefana i Annę Kojijka pretensji w kwocie 155 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 98 zł., wadyum 19 zł. 60 ct. Resztę warunków można tu w sądzie przejrzeć.

Zarawno dnia 31 grudnia 1881.

(1835 2-3) **Ogłoszenie.**

L. 317. C. k. sąd powiatowy w Budznowie ogłasza, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Altera Auersteina przeciw nieobjętej masie spadkowej Maksyma Król kwoty 32 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o 10 godzinie z rana przymusowa sprzedaż publiczna połowy realności dłużnika pod l. 54 w Magielnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, składającej się z połowy domu, komory, chlewa, stajni, stodoły, ogrodu i jednego morga pola na 187 zł. 50 ct. ocenionej.

Na pierwszych dwu terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 187 zł. 50 ct., wadyum 10 procent takowej. Blizsze warunki tudzież protokoły opisania i ocenienia przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Budznowo dnia 29 stycznia 1882.

(1845 2-3) **E d y k t.**

L. 2435. C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Antoniego i Teresy małżonków Kauczyńskich o utworzenie ciała tabularnego dla realności pod l. k. 492 3/4 we Lwowie, w tamtejszej gminie podatkowej i w tamtejszym powiecie sądowym położonej w 3/4 częściach Antoniego Kauczyńskiego a w 1/4 części Teresy Kauczyńskiej własnej, składającej się z parcel Nr. 2240, 5169, 5170, 5171, 5172, 5177, 7561, 2239, 5173, 5174, 5175, 5176, 7561 i 5201, powierzchni 1 morg 1589 kw. sążni wynoszącej a od północy z gminą Kleparów, z realnością Wojciecha Hetmana, i z realnością Maryi z Hetmanów Wajdowej, od wschodu z lewym brzegiem rzeki Pełtew, od południa z realnością Jakóba Sprechera i Arona Hamera, za którą targowisko na bydło się znajduje, i z realnością Wojciecha Kozłowskiego, i od wschodu z ulicą Zródlaną graniczącej, c. k. krajowy sąd we Lwowie dla spraw cyw. z dnia 15 października 1881 l. 42266 tabuli

miasta Lwowa polecił, ażeby wygotowała projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to przez tabulę miasta Lwowa w dniu 21go listopada 1881 wygotowany projekt w tymże c. k. sądzie kraj. przejrzanym być może, a od dnia 1go maja 1882 za księgę gruntową uważanym będzie. Również oznajmia się, że od dnia 1 maja 1882 począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprowadzenie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpił ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie krajowym dla spraw cywil. we Lwowie swoje oznajmienie do dnia 1 września 1882 tem pewniej wnieśli, ileż w przeciwnym razie utracą prawa popierania zgłosić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnosząc się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 31go stycznia 1882.

(1836 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 7796. Perłę Przemysł z Średniej wsi uznano uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Przemyslu z 17 listopada 1880 l. 13.329 za obłąkaną.

Kuratorem jej ustanowiono Mechla Przemysł z Średniej wsi.

C. k. sąd powiatowy Lisko, dnia 7 grudnia 1880

(1829 2-3) **Konkurs.**

L. 4624. Na posady: 1. ek. ekspedyenta pocztowego w Gawłowie nowym w starostwie Bocheńskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zfr. z poborami rocznemi: płacy 150 zfr., ryczałtu kancelaryjnego 40 zfr.; - 2. ekspedyenta pocztowego w Sokółkowie w starostwie Brodzkim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zfr. poborami rocznemi: płacy 150 zfr. ryczałtu kancelaryjnego 40 zfr. i ryczałtu 500 zfr. za codzienną jazdę posłańcze z Sokółki do Ożydowa.

Podania należy wnieść do czterech tygodni w ces. król. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Lwów dnia 11 marca 1882.

(1820 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 9442. W dniach 29 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 35 subrep. 14 w Jabłonce wyższej położonej, dłużnika Iwana Byczyszyn własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 89 zfr. 19 ct. w. a. zpn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zfr.

Wadyum wynosi 10 pr. 30 zł.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Turka dnia 30 grudnia 1881.

(1756 3-3) **E d y k t.**

L. 1. C. k. sąd powiatowy w Skawinie donosi do publicznej wiadomości, iż wskutek odczytu c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 23 września 1881 l. 17928 w sprawie egzekucyjnej Józefa Marsa przez p. Dra Władysława Wilkosa adwokata w Krakowie przeciwko masie konkursowej Stanisława Armatysa przez zarządcę p. Dra Ferdynada Wilkosa adwokata w Krakowie i Maryi Armatysowej pto 4.500 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi majątności część czyli grunt w Borku fałęckim, pod firmą fabryka świec sterynowych i produktów chemicznych Stanisława Armatysa a względnie tegoż masy konkursowej i Maryi Armatysowej własnej, pod l. wyk. hip. 7 gm. kat. Borek fałęcki objętej dozwalającej, a wskutek uchwały te

goż c. k. sądu krajowego z dnia 14 października 1881 l. 23579 na rozciągnięciu tejże przymusowej sprzedaży także na rzecz pretensyi Krakowskiej kasy oszczędności, rozpisuje licytację w dwóch terminach na dzień: 22 marca i 26 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszej kancelaryi sądowej z tem dołożeniem, że gdyby egzekwowana majątność przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym wyżej wartości szacunkowej, lub za cenę szacunkową 22.416 zł. 95 ct. w. a. sprzedaną nie została, termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 3 maja 1882, o godzinie 9 rano wyznaczonym zostaje.

Wadyum wynosi kwotę 2241 zł. w. a. Warunki licytacyjne wykaz hipoteczny i protokół egzekucyjnego oszacowania w kancelaryi sądowej przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Skawina 11go stycznia 1882.

(1748 3-3) **Ogłoszenie.**

L. 661. C. k. sąd powiatowy w Budznowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 212 zł. 92 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 31 marca, 2 maja i nareszeia 2 czerwca 1882 zawsze o godz. 10 z rana publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużka Dawida Ellnera pod l. 173 w Łaskowcach położonej, wykazem hipotecznym l. 473 objętej. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę wywołania w kwocie 900 zł. a w przyjętej, na trzecim zaś terminie także poniżej tejże sprzedaną będzie.

Wadyum 90 zł. a. w. Blizsze warunki tudzież wyciąg tabularny i opis zastawny przejrzeć można w tus. registraturze.

Budznowo dnia 15 lutego 1882.

(1751 3-3) **E d y k t.**

L. 8689. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 14 marca, 14 kwietnia i 15 maja 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 24 w Rudzie położonej, na 600 zł. oszacowanej, Michała Zielińskiego własnej, w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 216 zł. 84 ct.

Zakład wynosi 60 zł. Warunki licytacyjne i odnosne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk dnia 23 grudnia 1881.

(1735 3-3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 474. C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem celem stałego obsadzenia posad poniżej wymienionych konkurs.

1. Na posadę nauczyciela szkoły jednoklasowej etatowej w Płokach, z płacą roczną 293 zł. 16 ct. wa. użytkiem przeszło 2 morgów gruntu i wolnem pomieszkaniem.

2. Na posadę nauczyciela szkoły filialnej w Włosianiu z płacą roczną 250 zł. a. w. i wolnem pomieszkaniem.

3. Na posadę nauczyciela młodszego szkoły 2 klasowej etatowej w Kaszowie, z płacą 200 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

4. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej w Lbiażu wielkim z płacą 294 zł 90 ct. w. a. rocznie, użytkiem z blisko 3 morgów gruntu i wolnem pomieszkaniem.

5. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej jednoklasowej w Szezakowy z płacą roczną 298 zł. 75 ct. w. a. rocznie, użytkiem z 2 morgów gruntu i wolnem pomieszkaniem.

6. Na posadę drugiego nauczyciela szkoły dwuklasowej etatowej w Zabierzowie z płacą 300 zł. w. a. rocznie.

7. Na posadę drugiego nauczyciela szkoły dwuklasowej etatowej w Krzeszowicach z płacą 300 zł. w. a. rocznie.

Ubiegający się o te posady nauczyciele (nauczycielki) mają prośby zaopatrzone w potrzebne dowody odbytych nauk, kwalifikacyi nauczycielskiej i odbytych przynajmniej trzechletniej praktyki nauczycielskiej, wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej najdalej do końca kwietnia 1882 r.

Podania po tym terminie wniesione lub nie za patrzono w dowody potrzebne nie będą uwzględnione.

W Krakowie dnia 8 lutego 1882.

(1688 3-3) **E d y k t.**

L. 5000. Ck. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 21 kwietnia 1882, na dniu 26 maja 1882 i na dniu 30 Czerwca 1882, odbędzie się tu w sądzie każda razą o godzinie 10. przedpołudniem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod lk. 37 w Bozilcowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużników Semba i Nastki Bukitów własnej na rzecz Józefa Kelcz pto: 115. zfr. wa. zpn. pod następującymi warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 560 zfr. w. a. jako wartość tej realności.

b) Wadyum wynosi 56 zfr w. a.

c) Na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny wywołania, zaś na trzecim terminie ułatwiające warunki n-mawiane będą, poczem 4ty termin wyznaczony będzie.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Ck. Sąd powiatowy.

Lubaczów 30. grudnia 1881.

(1725 3—3) **E d y k t.**

L. 2210. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, iż na terminie dnia 20 stycznia 1882 odbyłym został adwokat Dr. Brzeski stałym zarządcą masy konkursowej Jakóba Krocha, kramarza w Tarnowie, zamianowanym.

W Tarnowie 23 lutego 1882.

(1599 3—3) **E d y k t.**

L. 2728. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Israela Rosenheck w Husiatynie a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sędziego pow. w Husiatynie Brauna a tymczasowym zarządcą masy p. Longina Hruszkiewicza notariusza w Husiatynie.

Wierzycielom wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17 marca 1882 o dziesiątej godzinie przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensje przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 19 maja 1882 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 16 czerwca 1882 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłaszają, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Husiatynie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Husiatynie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej Gazecie Lwowskiej. Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 28 lutego 1882.

(1738 3—3) **E d y k t.**

L. 1136. Markusa Zauzner i Gittlę Zauzner z życia i miejsca pobytu niewiadomych względnie tychże niewiadomych spadkobierców zawiadamia się, że dnia 1 marca 1882 l. 1136 Jan i Taryanna małż. Falińscy wniosli przeciw nim jakoteż Lewiemu Süsser pozew o uznanie własności 1/3 realności pod Nr. 60 w Kamionce, że dla nich Jan Lewicki z Kamionki kuratorem ustanowiony i termin do ustnego postępowania na dzień 22 marca 1882 wyznaczony został.

C. k. sąd powiatowy
Kamionka 2 marca 1882.

(1696 3—3) **E d y k t.**

L. 3456. W dniu 24 kwietnia, 8 i 23 maja 1882 każda rano o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności włościąńskiej pod wyk. hyp. 31 w Lgocie położonej ciału tabularne stanowiącej na 725 złr. wa. oszacowanej, dłużnika Karola Żaka z Lgoty własnej

Wadyum wynosi 72 złr. 50 ct.

Cena wywołania 725 złr.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze Sądu w zwykłych godzinach urzędowych.

Krzeszowice dnia 12 listopada 1881.

(1739 3—3) **E d y k t.**

L. 4075. C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy resztującej 89 złr. 92 kr. aw. na rzecz Zakładu kredytowego włościąńskiego we Lwowie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 64 w Borowny położonego, dłużnika Piotra Nakielnego własnego, ciału tabularne mającego, a na 300 złr. aw. oszacowanego w jednym terminie a to dnia 12 kwietnia 1882 r. każdym razem o godzinie 10tej rano w tutejszym Sądzie powiatowym.

Wadyum wynosi kwotę 30 złr. aw.

Wiśnicz dnia 28 grudnia 1881.

(1740 3—3) **E d y k t.**

L. 4077 C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 400 złr. aw. z przynal. na rzecz Zakładu kredytowego włościąńskiego we Lwowie odbędzie się

egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 68/105.99 w Lipnicy dolnej położonego, dłużników Jana, Heleny, Jędrzeja i Agaty Kuców własnego, ciału tabularnego nie mającego, a na 1838 złr. aw. oszacowanego w jednym terminie a to dnia 12 kwietnia 1882 r. każdym razem o godzinie 10tej rano w tutejszym Sądzie powiatowym.

Wadyum wynosi kwotę 80 złr. aw.

Wiśnicz dnia 28 grudnia 1881.

(1742 3—3) **E g l o s z e n i e.**

L. 4166. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż stałym zarządcą mas konkursowych „Kops et Lustig“ Saula Kopsa i Saula Lustig ustanowionym został Dr. Starzawski adwokat w Krakowie, a stałym zastępcą tegoż zarządcy Dr. Schoen adwokat w Krakowie.

Kraków 17 lutego 1882.

(1730 3—3) **E d y k t.**

§. 1197. Das f. f. Bezirksgericht in Kalusz giebt kund, daß in Sachen des Jael Tanenbaum gegen Jakob Ketejab pto. 56 fl. ö. W. f. R. & zur Befriedigung dieser Forderung die definitive Veräußerung der sub CNr. 21 in Zagórze gelegenen feinen Tabularkörper bildenden Grundwirtschaft im Versteigerungswege am 22 März — 24 April und 23 Maj 1882 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtslofale stattfinden wird, wobei solche beim 1. und 2. Termine nur über oder um den Schätzungswert, beim 3. Termine hingegen auch unter dem Schätzungswerte wird hintangegeben werden.

Der Ausrufspreis ist der Schätzungswert 330 fl. ö. W., das Vadium beträgt 10 pre. vom Ausrufspreis.

Die übrigen Bedingungen können in der Registratur eingesehen werden.

R. f. Bezirksgericht.

Kalusz, 25. Juni 1881.

(1547 3—3) **E d i k t.**

§l. 9031. Am 13. April u. 11. Mai 1882 10 Uhr v. M. wird die öffentliche Feilbietung der dem Jwan Koczczuk sub. CNr. 298 in Nadworna gehörigen, feinen Tabularkörper bildenden Realität für Sache des Nuchm Drimmer pto. 140 fr. f. R. & abgehalten werden. Schätzungswert 400 fr. Vadium 40 fr.; für den Fall als in diesen Terminen die Feilbietung nicht zu Stande kommen sollte, werden die Partheien im Sinne §. 148 Ö. D. auf den 31. Mai 1882 8 Uhr Früh vorgeladen, die näheren Lizitationsbedingungen können h. g. eingesehen werden.

R. f. Bezirksgericht.

Nadworna 26. Jänner 1882.

(1473 3—3) **E d i k t.**

§l. 405. Vom f. f. Kreis als Handels-Gerichte zu Kolomea wird der Inhaber des der Handelsfirma Rosenthal et Schilling zu Kolomea angeblich abhanden gekommenen durch Aron Sucher ausgefallenen Wechseln Inhabtes „Obertyn den 20. Dezember 1880 pr. fl. 340 ö. W. Ein Jahr a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Dreihundert Vierzig Gulden ö. W. den Werth erhalten und stellen solchen auf Rechnung ohne Bericht d. Sofjan Dregiewicz in Oberya“ aufgefordert diesen Wechsel binnen 45 Tagen vom Tage der Verlautbarung dieses Ediktes angerechnet, dem Gerichte um so gewisser vorzulegen, als widrigenfalls derselbe für nichtig gehalten werden wird.

Kolomea den 19 Jänner 1882.

(1332 3—3) **E d i k t.**

§l. 5136 Vom Lemberger f. f. Landes als Handels-Gerichte wird der Inhaber des angeblich dem Remittenten und Aussteller Wolf Handel abhanden gekommenen in Lemberg den 12. März 1880 ausgefallten von Carl Mayer und Wilhelmine Mayer akzeptierten, auf die Summe von 350 fl. ö. W. lautenden, ein Monat a dato zahlbaren Wechsels, auf dessen Rückseite die Worte „a conto gezahlt 200 fl. ö. W. sage Zweihundert Gulden ö. W. Lemberg am 13. Juni 1880 Carl Mayer“ erdichtlich waren, aufgefordert, diesen Wechsel binnen 45. Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Ediktes in der Lemberger Zeitung gerechnet diesem f. f. Landes als Handels-Gerichte vorzulegen, widrigenfalls der obgedachte Wechsel nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Wolf Handel für amortisiert erklärt werden würde.

Lemberg den 11. Februar 1882.

(1573 3—3) **E d i k t.**

§l. 14219 Vom Stanislaue f. f. Kreisgerichte wird bekannt, gemacht daß im Lastenstande der sub. CNr. 83 in Stanislau gelegenen Realität auf Grund des mit Nussim u. Breine Getzler geschlossenen Miethvertrages de dato. Stanislau 9. März 1820 in Folge Beides des beständigen Magistrats vom 29. April 1820 §l. 374 das Miethrecht einer Wohnung im Hause sub. Nr. 83 St. in Stanislau für die Zeit vom 1 Juni 1820 bis Ende Mai 1822 laut haer. 3 pag. 299 n. 31, und zu Gunsten des Ignatz Knotz intabuliert ist — und da derselbe, so wie dessen Erben dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, so wird über das Gesuch des Chaim Dawid Litwak als Eigenthümer der Realität sub Nr. 83 in Stanislau de praes. 6. Dezember 1880 §l.

14219 für dieselben ein Curator in Person des Adwkt. Dr. Szydłowski bestellt u. dieselben hiebon mit dem verständigt, ihre etwaigen Ansprüche aus dem oberrührten Miethvertrage längstens bis 15 März 1883 entweder persönlich anzumelden oder die hierzu erforderlichen Befehle dem bestellten Vertreter um so gewisser mitzuthellen, als sonst nach fruchtlosem Ablauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Bittstellers die Amortisirung der Einverleibung und Lösung dieses Miethrechtes bewilligt werden würde.

Stanislaue 25. Februar 1882.

(1745 3—3) **E d y k t.**

L. 2072. Z. miejsca pobytu niewiadomego Isaka Mojżesza Langermana zawiadamia się, że Henne Herman uzyskała przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 118 zł. z pn. iż do zastępowania praw tegoż ustanawia się na jego niebezpieczeństwo i koszt kuratorem Dra. Fiternika z substytucją Dra. Steuermana adwokatów w Samborze, że zapozwany ustanowio emu kuratorowi ma udzielić dowody do obrony, lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawić.

Od ek. Sadu obwodowego dla spraw wekslowych.

Sambor dnia 21o Lutego 1882.

(1754 3—3) **E d y k t.**

L. 5108. C. k. sąd powiatowy w Radłowie przedsięwzięcie dnia 30 marca, 2 maja i 6 czerwca 1882 każdym razem o 10 godz. z rana sprzedaż realności pod l. k. 28 w Wał-Rudzie na rzecz Jana Halastry pto 60 zł. Cena szacunkowa 1210 zł. 40 ct., zakład 121 zł. 4 ct.

Wyciąg hipoteczny i resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Radłów dnia 2 lut-go 1882.

(1728 3—3) **E d y k t.**

L. 20382. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie egz. kucyjnej Th. Sternlichta przeciw J. Buchsbaumowi o 5 złr. 50 kr. aw. dla niewiadomego z miejsca pobytu egzekuta J. Buchsbaumu adw. Dr. Eliasza Goldhammer kuratorem zamianowany został.

Tarnów dnia 6 grudnia 1881.

(1511 3—3) **O b w i e s z c e n i e.**

L. 8072. W dniach 19 kwietnia 1882 i 21 czerwca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 151 subrep. 53 w Czochanach położonej dłużników Piotra i Anny Szoponiak własnej, w tutejszym e. k. sądzie na rzecz Zakładu kred. włościąńskiego na zaspokojenie sumy 187 zł. 51 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum wynosi 10 pre.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Bolechów dnia 22 października 1881.

(1681 3—3) **E d y k t.**

L. 8460. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensji e. k. uprz. gal. ake. Banku hipotecznego we Lwowie dwóch rat po 207 złr. z przyn. odbędzie się dnia 4go maja 1882 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do spadkobierców sp. Amalii Werschitzkiej i Leona Dziubaniuka należących realności pod l. 367 i 368 1/4 we Lwowie położonych, na którym terminie realności te nawet niżej ceny wywołania 9449 złr. sprzedane zostaną za jako wadyum kwota 473 złr. złożoną być ma, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Teresy Wach i Edwarda Wach tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dnia 24 września 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych realnościach nabyli, lub którymyby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Pająk kuratorem, a jego zastępcą adwokat Dr. Krzyżanowski uchwałą z dnia 29 października 1881 l. 46854 mianowany został. Lwów dnia 25 lutego 1882.

(1692 3—3) **E d y k t.**

L. 20388. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności e. k. uprzyw. Gal. zakładu kredytowego włościąńskiego we Lwowie w kwocie 792 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 7 kwietnia. 12 maja i 16 czerwca 1882 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 20 Janowicach położonej, dłużników Józefa i Józefy małż. Zwolińskich własnej.

Cena wywołania 1600 zł. wa

Wadyum 160 zł. wa.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej Registraturze.

Tarnów dnia 25 stycznia 1882.

(1663 3—3) **O b w i e s z c e n i e.**

L. 1491. C. k. sąd powiatowy w Krościenku niniejszem ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Franciszka Maksymiliana Prokopowicza pto. 1236 złr. wa. zpn. sprzedana będzie przymusowo przez przetarg publiczny gospodarstwo gruntowe pod nr. 144 w Szczańcu wyżej położone na 1920 złr. w. a. ocenione.

Termin do tej sprzedaży wyznaczony na dzień 20 kwietnia i 25 maja 1882 każdą rano o godzinie 10 rano w sądzie.

Wrazie gdyby gospodarstwo to na wymienionych wyżej terminach sprzedane nie zostało, wyznacza się do ułożenia warunków lepszych terminia na 22 czerwca 1882 godzinę 10 rano.

Poręczne wynosi 200 złr. wa.

Warunki sprzedaży, protokół opisanie i protokół ocenienia mogą być przejrane lub opisane w tut. sądowym archiwum.

Krościenko dnia 16 stycznia 1882.

(1672 3—3) **E d y k t.**

L. 2901. C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Maksymilianowi Jaenike, że w skutek podania Leona Aufschauera i Herscha Zipper de praes 17 sierpnia 1881 l. 37064 sprostowania księgi gruntowej dla majątności tabularnej Zarzyszcze co do parobudow l. 266 i parceli gruntowej l. 9902 w wykazie hipot. l. 239 tejez majątności wpisanych, gdy miejsce pobytu Maksymiliana Jaenike nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. Dr. Bliżińskiego, a tegoż zastępcą adw. Dr. Pajaka, i że termin do rozprawy w myśl §. 8 ust. z 25go lipca 1871 l. 90 dz. p. p. w tym celu na dzień 8 maja 1882 godz. 11 przed południem wyznaczony został.

Wzywa się zatem p. Maksymiliana Jaenike, aby ustanowionemu kuratorowi środków do przestrzegania praw swych dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał.

Lwów dnia 11 lutego 1882.

(1577 3—3) **E d y k t.**

L. 10293 C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza odnośnie do obwieszczenia z dnia 15 września 1880 l. 8814, że dnia 20 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano sprzedaną będzie w Sądzie realność pod l. k. 535 stara 51 nowa m. w Buczaczu położona wedle Dom. I. pag. 159 n. 10 ha. r. i pag 453 n. 15 haer. egzekutki Schowy Katz własna celem ściągnięcia pretensji e. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego w kwocie 8.963 złr. 52 ct. a. w zpn. a także poniżej ceny szacunkowej 80.000 złr. aw. za jakąkolwiek bądź cenę.

Wadyum wynosi 4.000 złr. a. w.

Reszta warunków niezmieniona i akta są do przejrzania lub odpisania w tusądowej registraturze.

Buczacz dnia 31 października 1881.

(1605 3—3) **E d y k t.**

L. 2029 C. k. Sąd miejski delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 1200 złr. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 936 złr. 20 ct. w. a. zpn. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemiańskiego (Galizische Boden Credit Anstalt) w Krakowie w gmachu sądowym w trzech terminach dnia 23 maja, 27 czerwca, 25 lipca 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 41 i 68 wyk. hip. 41 i 68 w Węgrzicach w powiecie krakowskim położonej.

Cena wywołania wynosi 2400 złr. w. a. a wadyum 240 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny chęć kupna mający w tutejszej registraturze przejrzeć mogą,

Kraków 6 lutego 1882

(1773 3—3) **E d y k t.**

L. 2435 C. k. sąd powiatowy w Skolem wiadomo czyni, iż w dniach 18 marca, 18 kwietnia i 19 maja 1882, każdym razem o godzinie 9 rano przeprowadzi przymusową sprzedaż realności l. k. 106 w Oporeu położonej, Iwana i Ahafii Kohuczów własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościąńskiego celem ściągnięcia kwoty 216 zł. 84 ct. z pn.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 10 procent.

Warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Skole dnia 30 grudnia 1881.

(1771 3—3) **E d y k t.**

L. 573. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Krausa wrazie jego śmierci niewiadomych spadkobierców, że Antoni Jettmar wniosł przeciw niemu pod dniem 17 stycznia 1882 do l. 573 pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwoty 30 zł. 45 ct. m. k. na wykazach hipotecznych l. 156, 256, 364 i 473 gminy katastralnej Lipnik ciężącego i że termin do ustnej rozprawy na dzień 23 marca 1882 o godzinie 9 z rana wyznaczony został.

Równocześnie ustanawia się dla pozwanego kuratora w osobie dra Rosnera adwokata w Białej i wzywa się pozwanego, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił inaczej wynikające ząd skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała dnia 26 stycznia 1882.

(1769 3—3) Konkurs.

L. 953. Przy c. k. sądzie powiatowym w Kętach opróżniona została posada Sędzięgo powiatowego w VIII. randze.

Ubiegający się o tę lub podobną przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą posadę mają w przeciągu 14 dni wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezydium c. k. sądu krajowego Krakowie Z Prezydium c. k. sądu krajowego Kraków 10 marca 1882.

(1752 1—3) E d y k t.

L. 11399. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia Józefa Szymulę z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż Dyrekcya c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie wytoczyła przeciw niemu i małoletnim Wojciechowi, Michałowi i Rozalii Szechom jako spadkobiercom Jędrzeja Szymuli pozew de pr. 29 listopada 1881 l. 11399 o zapłatę 16 rat po 9 zł. i 9 ct. a. w. z pn., który do rozprawy sumarycznej na dzień 29 marca 1882 o godzinie 9 z rana zadekretowano i że kuratorowi dla Józefa Szymuli Łukasza Paszka ze Sarzyny ustanowiono.

Wzywa się przeto Józefa Szymulę, aby na powyższym terminie osobiście stanął albo kuratorowi potrzebnej informacji do obrony przed terminem udzielił lub też innego pełnomocnika sobie wybrał, gdyż inaczey skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam siebie przypisze.

Leżajsk dnia 28 grudnia 1881.

(1686 1—3) E d y k t.

L. 8059. W dniach 23 marca, 28 kwietnia i 2 czerwca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod n. k. 288/subrep. w Horocholinie położonej do dłużników Henryka i Maryi Bauer Horocholiny należącej, w tutejszym ek. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. a. w. z pn. z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wynosi 200 zł., a wadyum 20 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisanie i oszacowania przejrzyć można w tutejszej registraturze. Bohorodeczany dnia 30 grudnia 1881.

(1685 1—3) E d y k t.

L. 8056. W dniach 20 kwietnia, 25 maja i 22 czerwca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod n. k. 154 subrep 177 w Bohorodczanach położonej, do dłużników Jana i Rozalii Jaworskich należącej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 173 zł. 46 ct. z pn. z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wynosi 350 zł., a wadyum 35 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisanie i oszacowania przejrzyć można w tutejszej registraturze. Bohorodeczany dnia 30 grudnia 1881.

(1691 1—3) E d y k t.

L. 1107. Ck. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadom. z życia i miejsca pobytu Arona Gärtnera, ze Israel Kleinbändler, Czarne Gottlieb łącznie z Breindla Kleinbändler i z przystąpieniem do sporu Chajma Kleinbändlera, Scheindli Dawid, Hejscha Löwenthala i Salomona Leisera przeciw Alterowi Gärtnerowi, Keili z Gärtnerów Bernstrib, Jakóbowi Gärtnerowi, Samuelowi Gärtnerowi, Mirli z Gärtnerów Nebenzabl, Aronowi Gärtnerowi etc. pozew de praes. 24 listopada 1881 l. 14986 o uznaniu za zgaśnięcie i wykreślenie prawa zastawu dla wiarytelności Etery Gärtner w kwocie 500 zł. a. w. z pn. w stanie biernym części realności pod l. k. 145 i 298 z dnia 1 grudnia 1881 l. 14986 termin 60-dniowy do wniesienia pisemnej obrony zakreślony został.

Celem doręczenia powyższej uchwały i zastępowania tegoż spółpозwanego ustanawia się kuratora ad actum w osobie adw. dra Gałęckiego z substytucją dra Psarskiego. W Tarnowie dnia 4 lutego 1882.

(1868. Konkurs.

L. 462/pr. celem obsadzenia dwóch posad komisarzy skarbowych w randze IX ewentualnie dwóch posad koncepcistów skarbowych w randze X klasy w obrębie galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu.

Podania zaopatrzone dowodami wymogów przepisanych i znajomości języków krajowych należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie.

We Lwowie dnia 12 marca 1882.

(1858) Ogłoszenie.

1121. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż złożyła w Sądzie powiatowym w Grybowie do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Królówka ruska

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w Sądzie powiatowym lub przed komisją hipoteczną do dnia 24 marca 1882, na którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzone będą.

Grybów 11 marca 1882.

Wniesienia prywatne

Pewna i prędka pomoc
nawet w zastarzanych cierpieniach
jest **Henryka Blocha**
Eter goścący.

Wynalazca otrzymał za znakomity swój wyrób złoty medal sztuki i umiejętności i medal włoskiego białego krzyża. — Cena 60 ct. w. a.

Dla LWOWA i całej GALICJI główny skład Eteru goścącego u aptekarza **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym słoniem“ we Lwowie, zład wszelkie zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą załatwia się. (1216 11—?)

(1870) Odezwa.

L. 7233. Magistrat m. Lwowa rozpisuje publiczną licytacją przez oferty pisemne na dzień **30 marca 1882** celem oddania w przedsiębiorstwo wykonania robót brukarskich we Lwowie w roku 1882 na podstawie cen jednostkowych.

Oferty pisemne osteplowane i opieczętowane winne być zaopatrzone w wadyum licytacyjne w wysokości 600 zł. w. a. oraz zawierać dokładne podanie cen jednostkowych od pojedynczych gatunków robót.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w III. biurze Magistratu (Gmach ratuszowy III. piętro) przed terminem licytacji.

We Lwowie dnia 7 marca 1882.

Zaproszenie

Ponieważ na ogólnem zgromadzeniu członków **Spółki pożyczkowej w Kamionce Strumiłowej** dnia 8 marca 1882 odbytem, porządek dzienny naszym zaproszeniem z 19 lutego 1882 objęty dla braku statutu przewidzianej liczby członków wyczerpnąć nie mógł, przeto na zasadzie §. 47 statutu

Zapraszamy

wszystkich p. t. członków **Spółki pożyczkowej w Kamionce Strumiłowej**, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną peręką na

nadzwyczajne ogólne zgromadzenie w biurze tego stowarzyszenia w Kamionce Strumiłowej **dnia 27 marca 1882** odbyć się mające.

Porządek dzienny:

1. Zmiana ostatniego ustępu §. 35 jak nie mniej §. §. 20 i 78 statutu.

Kamionka Strumiłowa.

dnia 8 marca 1882.
Rada zawiadowcza Spółki pożyczkowej w Kamionce Strumiłowej Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną peręką.

G. Schreiber. **M. Wiener.**
Prezes. Zastępca sekretarza.

Tylko za **2 złote** a. w.

jako **zadatek**
sprzedają

Kwity poborowe

(Bezugsscheine)

„Mercura“ w Wiedniu na

LOSZY Lublańskie

(Laibach).

Splata reszty po 2 złr.

w **12 ratach.**

Losy te za zapłatą w gotówce po kursie wiedeńskim.

Zlecenia do zakupu i sprzedaży papierów wartościowych na giełdzie wiedeńskiej wykonują się pod najkorzystniejszymi warunkami.

(596 8—10)

Główna wygrana złr. 30.000 a. w.

Najmniejsza wygrana złr. 30 a. w.

Kupujący **grywa już** po złożeniu pierwszej raty w kwocie **złr. 2** na wszystkie wygrane sam

August Schellenberg

we **Lwowie**

dom bankowy i kantor wymiany.

Sprzedaje i kupuje wszelkie obligi państwowe, listy zastawne, akcje i monety, po cenach najumiarkowanych.

Polecenia z prowincyi wykonują się natychmiast i bez doliczenia prowizji.

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

we **Lwowie**

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowa, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,

4 " " " **60** " " "

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu 4½ procentowe Asygnaty kasowe z 60-dniowym wypowiedzeniem, będą oprocentowane począwszy od dnia 1 Marca 1881 tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów stycznia 1881.

DYREKCJA.

(Przedruk nie będzie płacony)

(3 11—?)

C. k. uprz. galic. Akcyjny Bank Hipoteczny.

L. 96.

Czternaste zwyczajne

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów c. k. uprz. gal. akcyjn. Banku Hipotecznego
odbędzie się

w **środę dnia 26 kwietnia 1882 o godz. 10 przed południem**

w gmachu Banku Hipotecznego we Lwowie.

Przedmioty rozpraw:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1881.
2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1881.
4. Zmiana statutu, o kasie zaliczkowej.
5. Wybór dwóch członków Rady Nadzorczej i wybór uzupełniający jednego członka Rady Nadzorczej (§. 43 statutu).
6. Sprawozdanie o stanie funduszu pensyjnego.

P. T. Akcyonaryusze, którzy mają zamiar wziąć udział w tem Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl §. 63 statutu złożyć akcje swoje **najdalej do dnia 29 marca b. r.** w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie, lub w filiach zakładu w Czerniowcach, Krakowie i Tarnopolu, na które oprócz pokwitowania wydane im będą także karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na Walne Zgromadzenie.

P. T. Akcyonaryusze, którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone wypełnić i własnoręcznie podpisać

Zamknięcie rachunków i bilans złożone będą na ośm dni przed Walnem Zgromadzeniem w Sekretaryacie Rady Nadzorczej, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej P. T. Akcyonaryuszom na żądanie wydane będą.

Lwów dnia 5 marca 1882.

Rada Nadzorcza.

§. 63. W każdym Walnem Zgromadzeniu głos mają ci Akcyonaryusze, którzy przynajmniej na 4 tygodnie przed zebraniem się zwyczajnego lub nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia złożyli nadające im prawo głosowania akcje wraz z niezapadłymi jeszcze kuponami w kasie Towarzystwa, lub w innych miejscach, które Rada Nadzorcza przy ogłoszeniu zwołania oznaczy. — Na złożone akcje wydane będą kwity i karty legitymacyjne do wstępu na Zgromadzenie.

§. 65. Każdy Akcyonaryusz na prawo do tyłu głosów, ile razy po 10 akcey złożył. — Żaden jednak z Akcyonaryuszów bez względu, czy w własnym imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje i żaden pełnomocnik, czy jednego, czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 10 głosów mieć nie może.

§. 66. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu wykonać może Akcyonaryusz tak osobiście jakoteż przez umocowanego drugiego Akcyonaryusza mającego prawo głosowania. Wyjątkowo mogą być zastępowani małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jednego z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci nie byli sami Akcyonaryuszami. (Przedruk nie będzie płacony). (1622 2—3)

Kantor wymiany

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku hipotecznego

we **LWOWIE**

i Filie tegoż w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu
sprzedają po kursie dziennym

5% premiiowane

LISTY HIPOTECZNE

w razie wylosowania

płatne po **110 zł. za każde 100 zł.**

Listy te według prawa z dnia 1 lipca 1868, Dz. P. P. XXXVIII, Nr. 93 i najw. post. z dnia 17 grudnia 1871, mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich, wojskowych, służbowych, oraz i wadyów.

Przedruk nie będzie płacony.

[1059 14—?]

